

SAYI 17 | 15-21 EKİM 2021

Babanın arşivinden tiyatro tarihi çıktı

» Deniz Yüce Başarır, babası ünlü tiyatrocı Kâmrân Yüce'nin arşivine daldı. Hem Yıldız Kenter'le özdeşleşen Kent Oyuncuları'nın hem de Türk tiyatrosunun görkemli tarihini *Perde Kapanmasa Görecektiniz*'de fotoğraf, belge ve tanıklıklarla anlattı. Nazlı Berivan Ak konuştu 8'de

60 binden fazla kitap koleksiyoneri müşterisi var

» **BOYUT** 36 yılda felsefeden siyasete kadar 3 binden fazla özel kitap yayımlayan Boyut, pek cesaret edilemeyen yüksek maliyetli projeleri gerçekleştiriyor. Bu kitaplar Türkiye'deki koleksiyonerlerin yanı sıra dünyada 300'den fazla üniversite kütüphanesinde kendine yer buldu. 6'da

'Düşman'ın Nobel zaferi

Nobel Edebiyat Ödülü'nün sahibi Abdulrazak Gurnah, 50 yıl önce İngiltere'ye geldiğinde kötü sözler ve çirkin bakışlarla karşılanmıştı.

David Pilling /Financial Times 5'te

Mimar ve yazar Nevzat Sayın'dan kitap önerileri

O uzun şiiri kim bilir kaç kez okudum

» Nevzat Sayın önerilerini sayarken, her defasında son bölümüne geldiğinde kalakaldığı Enis Batur şiiri *Ağlayan Kadınlar Lahdi*'ni de unutmadı: "Bir gün gelecek herkes ölecek, ben de..." 4'te

Banu Alkan'dan biraz korkuyorum

» Son yılların en parlak müzisyenlerinden Nilipek, şaşırtıcı bir seçimle Banu Alkan'ın 1990'lardaki fenomen şarkısı *Bir Gün Beni Arzularsan Gel*'i yeniden yorumladı: "Birebir tanışmıyoruz. Duyunca ne yapacağını merak ediyorum." Alper Bahçekapılı 2'de

12'de

Burak Göral çocukların izlemekten bıkmadıkları dinazor filmlerinden bir seçki yaptı

Eser, öldürüldükten sonra küvette gözlerini açan üç kadını anlatıyor. Başroldeki Hazal Türesan, Selin Zafertepe ve Naz Gökten oyun boyunca birer küvetteler. O kadar ki, ilk sıralardaki izleyiciler ıslanmaktan kurtulamıyor.

İlahi adalet sahnede

Erdal Beşikçioğlu sezona iki iddialı işle giriyor. Biri, dijital platform GAIN için çektiği yeni dizisi *Hamlet*. Diğeri yönetmenliğini üstlendiği tiyatro oyunu *Küvetteki Gelinler*. Beşikçioğlu oyunun, kadına yönelik şiddeti 'nüktedan' bir tavırla anlattığını ve finali ilahi adaletle yaptığını söylüyor. Pınar Çelikel'in röportajı 9'da

Squid Game fırtınasının altı şifresi
11 milyon hanede izlenerek Netflix'in gelmiş geçmiş en popüler işi olan *Squid Game*'in neden bu kadar çok tutulduğunu platformun Asya yöneticisi madde madde anlattı. 14'te

Dizinin önemli özelliklerinden biri, sınıf farkını eğlenceli şekilde anlatmayı başarabilmesi.

İllustrasyon: White Rabbit, Merve Atılğan

Genç isimleri desteklemesi ve sanat camiasına kazandırmasıyla bilinen Mamut Art Project 19-31 Ekim arasında Yapı Kredi bomontiada'da düzenleniyor.

4'te

Sevim Burak'ın derinliği ve hüznü

MARİO LEVİ

7'de

Yatakta telefonla oynuyoruz, ne okusak?

ASLI PERKER

8'de

Bolano'nun veda kitabı Lümpen Roman

YEKTA KOPAN

15'te

İki kadın sanatçının tutsaklığa bakışı

NAZLI PEKTAŞ

Succession'ın dönüşü

Evlat sevgisi dert olacak

Üçüncü sezonu 18 Ekim'de beINConnect'te başlayacak olan *Succession*'ın babası Brian Cox yeni bölümlerle ilgili ipuçları verdi Özel röportaj 10'da

Callas'ın ruhuyla İstanbul'da

Monica Bellucci efsanevi soprano Maria Callas'ı canlandırdığı tek kişilik oyunla 14 Aralık'ta geliyor. Ünlü oyuncu bu gösteri için sahne korkusunu aştı. 3'te

Bellucci: 'Callas'ın yazdığı mektuplar o kadar güzel ki onun ruhuna girememek imkansız."

EKRAN

KİTAP

Alper Kamu'nun sıkı bir rakibi var

Alper Canıgüz'ün 5 yaşındaki macerasever karakteri Alper Kamu yeni romanla yine aramızda. *Kıyamet Park-Bir Kamu Davası* 3'te sıkı bir de rakibi var: Altan. Sibel Oral sordu 7'de

POLİSİYE

Sherlock Holmes'un feminist kız kardeşi

Enola Holmes şimdi abisinden bile popüler. Nancy Springer'ın yarattığı karakterin maceralarını anlatan serinin ikinci kitabı *Solak Leydi Vakası* Türkçede. Tuna Kiremitçi yazdı 6'da

Enola'yı sinemada canlandıran Millie Bobby Brown

HBO Max'te 10 Türk dizisi

2022'de Türkiye'de yayına başlayacağı açıklanan HBO Max, kataloğuna yerli yapımlar eklemeye başladı. Neslihan Akdaş 15'te

Çukurova Rock Festivali, 14 Ekim'de Bacardi Birbiçer Tesisleri'nde başlıyor. 17 Ekim'e kadar sürecek festivalde MFÖ, Cem Adrian, Flört, Duman, Selda Bağcan, Manga, Moğollar var.

U kulelesine eşlik eden besteleri ve şarkı sözleriyle, son yıllarda yıldızı parlayan müzisyenlerden biri Nil İpek Hülagü. Şu sıralar Banu Alkan yorumu *Bir Gün Beni Arzularsan Gel* ile gündemde. Sanatçıyla 90'larda geçen çocukluğunu, İzmir'in onu nasıl özgürleştirdiğini ve neden sürekli eski şarkılara döndüğü müzü konuştuk.

Yeniden yorumlamak için Banu Alkan'ın bu şarkısını seçmenizin özel bir sebebi var mı? Banu Alkan'ı ilk nerede keşfettiniz?

Banu Alkan'la ilişkim doksantlarda büyüyen herhangi bir çocuğunki kadar. Daha gençliğine çok yetişemedim. Cesur duruşunu ve Türk sinemasındaki önemini anlamam geç oldu. Gerek müziğiyle, gerek sözleriyle bilinçaltıma işlemiş bir şarkıydı bu. Banu Alkan gibi, çok da önemli bir karakterin şarkısını yorumlarken parodileştirmemek ya da bunu o insanı onurlandıracak şekilde yapmak zor. Kolaylıkla farklı bir yere çekilebilir her şey. Birebir tanışmıyoruz, bu şarkıyı duyunca ne yapacak merak ediyorum. Biraz da korkuyorum (Gülüyor).

1990'lardaki çocukluğunuz boyunca televizyon karşısında sürekli klipler izler, şarkılar söylemişsiniz. O dönemin müzisyenleriyle nasıl bir ilişkiniz var?

90'larda müzik kanallarının bağımlısıydım. Ne iyi, ne kötüye dair bir bilincim yoktu. Ergenlikle beraber insana bir ukalalık geliyor. Eskiden dinlediği şeyleri bir sandığa kapatıp, hani daha havalı şeyler dinlemeye başlıyor. 30'larını yaklaşıırken o şarkıları, 90'lar

"Banu Alkan'ın cesaretini geç anladım"

"Neden hep eskiye tutunuyoruz? Söyleyecek yeni sözümüz yok mu?" Şu sıralar Banu Alkan'ın *Bir Gün Beni Arzularsan Gel* yorumuyla gündemde olan Nilipek bu soruları soruyor

pop müziğini tekrardan dinlemeye başladım. Biraz da müzisyen, şarkı yazarı, aranjör olarak dinleyince bu şarkılarla farklı bir bağ da kuruyorsun. Benim için geriye, çocukluğa dönmek gibi 90'lar şarkıları. Sertab Erener, Levent Yüksel, Mirkelam, Tarkan bende yer etmiş isimler.

Nasıl bir çocukluk geçirdiniz?

Çok mutlu bir çocukluk geçirdim. Korunaklıydım, hiç sokakta oynamadım.

Evde sürekli müzik dinlenirdi. Daha 2-3 yaşından itibaren konserlere götürülürdüm. Küçük yaştan itibaren bir proje çocuk gibi piyano, keman, bas gitar dersleri aldım. Okul gösterilerinde, arkadaşlarım arasında hep bir grubum, müzik yaptığım alanlar oldu. Ben oyun oynamayı çok sevmedim, müzik benim için oyun gibi, oyuncak gibi bir şey bir yan-

dan da... Bütün oyun ihtiyacımı müzikten karşılıyordum. Sanırım hâlâ da böyle.

İzmir'de büyüyorsunuz, bu şehir sizin fikir dünyanızı nasıl etkiledi?

Toplumsal cinsiyet eşitliğinin en net görüldüğü yerlerden biri İzmir. Bu duygularını, düşüncelerini ifade edebilmek konusunda çok büyük rahatlık sağlıyor insana. Bana "Bunu yapamazsın" hiç denmedi. Bir kadının bir şeyleri yapamayacağını, bir erkekten farklı olabileceğinin söylendiğini üniversiteye gelene kadar hiç duymadım. Bunlar benim için konu değildi. Benim en büyük şansım buydu. Kendimi ifade edebilmekle ilgili rahatlığım İzmir'den geliyor.

İlk albümünüzü 2015'te yayınlıyorsunuz. Kariyerinizin önemli bir kısmı pandemi koşullarında geçiyor. Müzik endüstrisinin geçirdiğiniz bu dönem size neler öğretti?

Eğer Amerika'da aynı oranda dinlenen müzisyenler olsaydık

daha yüksek standartta hayatlar yaşıyor olurduk. Fakat bunu söylemek ne kadar doğru bilmiyorum. Çünkü coğrafya olarak hayat standardımız çok düşük. Risk de alamıyoruz. Eskilere dönüyoruz. Ben de eski bir şarkının yorumunu yaptım şu an. Mesela sürekli Sezen Aksu

yorumları ortaya çıkıyor. Anlatacağımız hiç mi yeni bir şey yok? Neden sürekli eskiye tutunuyoruz? Şunun da farkındayım, hiçbirimiz güvende hissetmediğimiz için zaten bildiğimiz şeye tutunmak istiyoruz. Ama yeni şarkılar ve tarzlar getirmemiz gerekiyor ki, müzik de bir yere gitsin.

Doktora tezinizi bağımsız müzik üzerine yapıyorsunuz. Nasıl tespitleriniz var?

Bahçeşehir Üniversitesi, Sinema ve Medya Araştırmaları bölümündeki doktora tezimi bağımsız müzik üzerine hazırlıyorum. Biz kendimize bağımsız müzisyenler diyoruz ama hâlâ ana akım dağıtım şirketlerine bağımlıyız. Bana tanım olarak otonom ya da özerk daha doğru geliyor. Bu özerk müzisyenlerin pandemi sürecini nasıl atlattığını da inceliyorum. Müzisyenler artık kendi üretim araçlarına sahipler. Bir on yıl önceki plak şirketiyle çalışıp stüdyoya girmek zorunda olan müzisyenden çok daha farklı bir tip bu. Bunları gözeterek, bir müzisyen kendini daha avantajlı bir yere koyabilir mi? Bunları tartışıyorum tezde. ●

ALPER BAHÇEKAPILI

@alper.bahcekapili

Ankara Caz Festivali 25'inci yılında

Bu sene 25'inci yılını kutlayacak olan Uluslararası Ankara Caz Festivali, 14-24 Ekim tarihleri arasında gerçekleşecek. Söyleşi ve konser programının neredeyse tamamı CerModern'de yer alan festivalden kaçırmamanız gereken beş etkinliği sizler için seçtik

Önder Focan Trio
20 Ekim, CerModern

Neredeyse 40 yıla yaklaşan müzik kariyeriyle, Türk caz tarihinin en kıymetli isimlerinden biri Önder Focan. İstanbul'da Zühal Focan ile kurduğu caz kulübü Nardis dahi 20'nci yılını doldurmak üzere. Bu öncü caz gitaristini Ankara'da basta Ozan Musluoğlu ve davulda Burak Cihangirli ile birlikte izleyeceğiz.

Sibel Köse ft. Michiel Borstlap: Love Songs
17 Ekim, CerModern

Ankaralı caz vokalisti Sibel Köse, Ankara Caz Festivali'nin kuruluşundan bu yana sevdiği isimlerden biri. Sanatçıya bu gecede Hollandalı piyanist Michiel Borstlap eşlik edecek. Herbie Hancock ve Pat Metheny gibi efsanevi isimlerle çalışan Borstlap, Sibel Köse ile kaydettikleri Love Songs albümünün ilk konserinde karşımızda olacak.

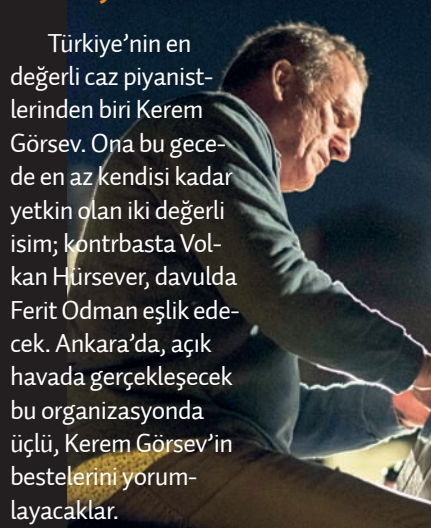
Remo Anzovino ft. Gianni Fassetta
21 Ekim, CerModern

45 yaşındaki İtalyan besteci, piyanist Remo Anzovino oldukça zengin bir kariyere sahip. Kişisel albümlerinin yanı sıra, Fritz Lang'ın Metropolis'i dahil sayısız sessiz filme müzik yapan bestecinin, tiyatro eserleri için de üretimleri var. Onu CerModern'deki konserinde akordeon sanatçısı Gianni Fassetta ile birlikte izleyeceğiz.

Remi Panossian Trio
22 Ekim, CerModern

Fransız besteci, piyanist Remi Panossian'a bu performansta kontrbasta Maxime Delporte, davulda Fred Petitprez eşlik edecek. Bugüne değin dünyanın prestijli caz festivallerinde ve kulüplerinde sayısız konser veren üçlüyü daha önce Ankara'nın yanı sıra İstanbul'da da izleme fırsatını yakalamıştık. ●

Kerem Görsev Trio
16 Ekim, CerModern

Türkiye'nin en değerli caz piyanistlerinden biri Kerem Görsev. Ona bu gecede en az kendisi kadar yetkin olan iki değerli isim; kontrbasta Volkan Hürsever, davulda Ferit Özdemir eşlik edecek. Ankara'da, açık havada gerçekleşecek bu organizasyonda üçlü, Kerem Görsev'in bestelerini yorumlayacaklar.

James Blake

HAFTANIN ŞARKILARI

En tazeler, en güzeller, bu hafta dinlemeye doyamadığım şarkılar

- 1- James Blake "Coming Back"
- 2- Sufjan Stevens "Back To Oz"
- 3- Curtis Harding "With You"
- 4- Summer Salt "Tricky"
- 5- alt-j "U&ME"
- 6- Amen Dunes & S. Mods "Feel Nothing"
- 7- BADBADNOTGOOD "Beside April"
- 8- shiv "Ha Ha Ha"
- 9- Cat Power "Bad Religion"
- 10- Nas "Big Nas"

Listeyi dinlemek için telefonunuzun kamerasına QR kodu okutun

Anıl Emre Daldal

HAFTANIN YERLİLERİ

Memleketten her hafta en iyi yeni şarkılar

- 1- Hedonutopia "Bi Sen Değil"
- 2- Nilipek "Bir Gün Beni Arzularsan Gel"
- 3- Doğan Duru "Diken"
- 4- Dolu Kadehi Ters Tut "Öylece Durdun"
- 5- Jabbar & Deeperise "Aldatıldık"
- 6- Anıl Emre Daldal "Kendimi Unuttum"
- 7- Soft Analog "Misket"
- 8- Kozmos & Khontkar "ÜSTÜNDE NE VAR"
- 9- Anıl Ulusoy "softa"
- 10- Beyza Doğuç & Canozan "Hayat Gemileri"

Listeyi dinlemek için telefonunuzun kamerasına QR kodu okutun

Juan Gabriel

MARIACHI ŞARKILARI

Mariachi klasiklerinden seçkiler...

- 1- Mariachi Vargas "Enamorate Otra Vez"
- 2- Luis Miguel "Mexico En La Piel"
- 3- Juan Gabriel "Se Me Olvido Otra Vez"
- 4- Joan Sebastian "Tatuajes"
- 5- Pepe Aguilar "Por una Mujer Bonita"
- 6- Vicente Fernandez "Aca Entre Nos"
- 7- Rocio Durcal "Me Gustas Mucho"
- 8- Alejandro Fernandez "Nube Viajera"
- 9- Rocio Durcal "Dejame Vivir"
- 10- Hijos De Barron "Si No Era Yo"

Listeyi dinlemek için telefonunuzun kamerasına QR kodu okutun

5. SAYI YAYINDA

- Ergün Gündüz • Atilla Atalay • Şahin Erkoçak • Behiç Pek • Zafer Temoçin • Mahir Ünsal Eriş • Eda Oral • Ender Özkahraman • Vedat Özdemiroğlu • Erdal Belenlioğlu • Öğünç Ersöz • Aslı Yazıcıoğlu • Sinem Keskinel • Ferit Güleç • Erhan Baş • Cihan Ceylan • Erol Ahmet Turhan • Efsun Gülay • Onur Karadurmuş • Töre Sivrioğlu • Furkan Özçoban • Çağdaş Erçelik • Tuğba Turan • Selahattin Demirci • Barış Soydan • Hekim Ali Babacan • Resul Ertas • Beyazıt Kelçeoğlu

Özel Bölüm: SONER TUNA

HEMEN ABONE OLUN, OKUMAYA BAŞLAYIN!

www.taramaucu.com

info@taramaucu.com
@taramaucu.dergi
@taramaucudergi

Türk komediya geleneğinin efsane hikayesi *7 Kocalı Hüzmüz* 16-17 Ekim tarihlerinde Ankara Devlet Tiyatrosu Küçük Tiyatro'da seyirciyle buluşuyor. 25 kişilik dev kadrosuyla oyun izleyiciyi geçmişe doğru masalsı bir yolculuğa çıkartıyor.

Monica Bellucci yaklaşık çeyrek asırdır önce model, ardından oyuncu olarak dünyayı kendine hayran bıraktıran bir isim. Hukuk fakültesini yarıda bırakıp modellğe adım atarken de, şansını setlerde denemeye karar verirken de gayet cesurdu. Ama her cesur insanın korktuğu bir şey var. Bellucci'ninki de sahneydi. 2020'de yayımlanan bir röportajında bu korkusuna detaylıca değinmişti.

Onun bu korkusunu besleyen iki temel faktör vardı. Bunların ilki; sinema filmlerinde hissettiği dış dünyaya karşı korumanın tiyatrodaki bulunmamasıydı. Tiyatro oyuncunun kendini savunmasız hissettiği bir yerdi. İkincisi, film çok sayıda kısa sahne çekilerek oluşturuluyordu. Oysa tiyatrodaki kesintisiz performans sergilemek gerekiyordu. Ve bu da onu dehşete düşürüyordu.

Mektuplardan sahneye

Güzel yıldızın fikrini değiştiren ise, Tom Volf oldu. 2017'de *Maria by Callas* belgeselini yöneten Volf, iki yıl sonra bu defa gözünü tiyatroya dikti. Callas rolü için de Monica Bellucci'nin kapısını çaldı. Bu teklif üzerine Bellucci korkusunun üzerine gitmeye karar verdi.

İşte 14 Aralık'ta onu *Maria Callas: Mektuplar ve Anılar / Lettres et Mémoires by Maria Callas* ile Zorlu PSM sahnesine taşıyacak süreç böyle başladı.

Ama oyuna geçmeden önce Maria Callas'ın hayatında da biraz dolaşmak gerek. Callas, 2 Aralık 1923'te New York'ta, Yunan göçmeni bir ailenin çocuğu olarak Sophie Cecilia Kalos ismiyle dünyaya geldi. La Callas lakabıyla 20. yüzyıla damgasını

Monica Bellucci, Maria Callas'ı canlandırdığı tek kişilik oyunla 14 Aralık'ta Zorlu PSM'de olacak. Ünlü oyuncu, rolü için sahne korkusunun üzerine gidiyor

vuran sanatçı, çok özel ses tonu sayesinde profesyonel kariyerine çok genç bir yaşta başladı. Ancak kariyeri, 1949'da Les Puritains ve Valkyrie'deki rollerindeki başarılarından sonra tüm dünyada alkışlanıyordu. Menajer eşi Giovanni Battista Meneghini ile birlikte on yıl boyunca çok başarılı bir kariyere sahip oldu. 1949'dan sonra Callas'ın kariyeri yavaşladı. Sahnelerden uzaklaşması, onu sonradan Jackie Kennedy için terk edecek olan Aristotle Onassis ile tanışmasıyla eş zamanlı oldu. Bu aşk acısı onun sonunu hazırladı. Callas 16 Eylül 1977'de, 53 yaşında Paris'te yalnız öldü.

2 Aralık'ta izleyeceğimiz gösteri Callas'ın efsanevi şöhretinin ötesinde, sadece Maria olarak kim olduğuyla ilgileniyor. Nereden geldiğini, şöhretini ne zorluklarla kazandığını, dostluklarını ve aşklarını öğreniyoruz. Bize 20'nci yüzyılın en büyük seslerinden birinin dokunaklı hikayesini yakından gösteriyor. Bunu yaparken araçları, aynı adlı otobiyografiden alınan mektuplar ve bazı pasajlar oluyor. Bellucci, bu metinlerden oluşan

Tom Volf ve Monica Bellucci

bir tekstle yaklaşık 80 dakika tek başına sahnede kalıyor. Dev sopranonun kimliğine tamamen bürünüyor. Callas'a ait iki elbiseyi giyecek kadar hatta. Ne ilginç ki oyuncunun üzerine tam olan kıyafetler rötuş bile gerektirmemiş. Bellucci bundan özellikle etkilendiğini söylüyor: "Aynı ölçüler... Çok duygulandım, elbiseyi ilk kez giydiğimde herkes titriyordu." Gerek Fransa ve Yunanis-

tan'da oyunu izleyen seyirciler, gerekse yönetmen iki diva arasındaki bağlantıdan söz etmeden geçemiyor. Geçen yıl *Madame Figaro* dergisine verdiği röportajında bundan bahseden Bellucci, Callas'ın Yunan köklerine vurgu yaparak "Her şeyden önce o da benim gibi bir Akdenizli" diyor: "Beni en çok etkileyen şey, sınırsız duyarlılık, her şeye bir derinlik kazandırabilme yetisi. Hassas bir kalbi varmış ve belki de onu öldüren bu oldu. Mektuplar o kadar güzel ki, bu harika sanatçının ruhuna girmek imkansızdı".

İngilizce sahnelenecek

Oyunun orijinali Fransızca olsa da, Bellucci İtalya'daki temsillerde anadilinde oynayabilmek için metnin İtalyancasını da ezberlemiş. Bu arada belirtelim; Fransa, İtalya ve Yunanistan'ı (O geceyi İBB Başkanı Ekrem İmamoğlu da izlemişti) gezen oyun, dünyada ilk kez Türkiye'de İngilizce sahnelenecek. Elbette altyazılı olarak. Sergilendiği tiyatrolarda izleyenlerin genel olarak beğenisi toplayan ve duygulandıran oyun için yapılan ender eleştiriler arasında Bellucci'nin sesinin orta sıralardan itibaren çok net duyulmaması yer alıyor. Türkiye'deki organizatörlere bir uyarı yapmış olalım. Bellucci tecrübeye rağmen yenemediği sahne korkusunun üzerine gitmeye devam edecek gibi görünüyor. Artık yeni teklifleri duymaya hazır. Ama şimdilik eli dolu, hakkını vermesi gereken bir efsaneyle uğraşıyor.

Monica Bellucci: *Maria Callas "Mektuplar & Anılar / 14 Aralık 2021 Salı 21.00 / Zorlu PSM / Biletler 145 TL-1950 TL • (ZEYNEP ATMACA)*

Maria Callas

İçimdeki sanatçıya aşıksın, bana değil

• Maria Callas kendinden söz ederken iki kişiden bahsedirdi: Herkesin tanıdığı "La Callas" ve az bilinen Maria. Monica Bellucci bu oyunda Maria'yı canlandırabildiğini umuyor.

• Maria Callas'ın eşi Giovanni Battista Meneghini'ye 30 Ekim 1947 tarihinde yazdığı ve Bellucci tarafından okunan mektuptan bir bölüm:

*Peki ya beni kim mutlu edecek?
Herkesin mutlu olması için her şeyi yapıyorum ama şöhretim ve hiçbir değeri olmayan duygularıyla yalnız kalıyorum.
Senin sadece La Callas'a âşık olduğunu görüyorum, sanatçı olana, ama ruhumu unutuyorsun.*

Videoyu izlemek için karekodu okutun.

SELİM KARAKAYA

@ @turkcepodcast

The Book Review

Dünyanın en önemli yazarları ve etki gücü yüksek eleştirmenleri, haftanın çok satan kitaplarını değerlendiyor. Yayınladığı listelerle sektöre de yön veren The New York Times imzalı olması, önemli bir ayrıntı.

Nereden Dinlerim:

Apple, Spotify, Google

İlk Sayfası

Mirgün Cabas ve Can

Koza-noğlu yazarları konuk ediyor ve kitabın ilk sayfası üzerinden nasıl yazılır sorusuna yanıt arıyor. 26 bölümlük bir seri olarak dinleyiciyle buluşup final yapmış olmasına rağmen hala çok dinleniyor.

Nereden Dinlerim:

Apple, Spotify, Google

Köşedeki Kitapçı

Adnan Bostancıoğlu'nun yeni çıkan kitaplardan haberler verdiği, kitabın konusunu, yapılan yorumları, yazarını ve diğer kitaplarını anlattığı program. Radyoda kaçırınlar için iyi bir fırsat.

Nereden Dinlerim:

Apple, Spotify, Google

Bazen kendi seslerinden yazdıkları, bazen de hayata dair anlatmak istedikleriyle yazarların peşine düşen yayınlar

Legendarium Türkiye

J.R.R. Tolkien'in eserlerine adanmış bu yayını anlatmak için, Yüzüklerin Efendisi'ndeki tüm karakterler için hazırlanmış ayrı bölümler olduğunu söylemek yeterli olsa gerek. YouTube yayınlarını takip edemeyenler için sesli kayıtlar podcast platformlarında.

Nereden Dinlerim:

Apple, Spotify, Google

Yazarların Sesinden Öyküler

Bir öyküyü iki kat büyüklüğe getiren, onu yazarının sesinden dinlemektir fikrinden yola çıkan ekip, meraklı dinleyicileri yazarlarla buluşturuyor. Yazarların sesiyle güçlenen öyküleri dinleme fırsatını kaçırmamak

gerek.

Nereden Dinlerim:

Apple, Spotify, Google

Kıraathane

Kıraathane İstanbul Edebiyat Evi'nde gerçekleşen konuşma, söyleşi ve dinletiler bir araya toplanıyor. Değişik bakış açılarını dinlemek için iyi bir seçenek.

Nereden Dinlerim:

Apple, Spotify, Google

Bir Roman Bir Hikaye

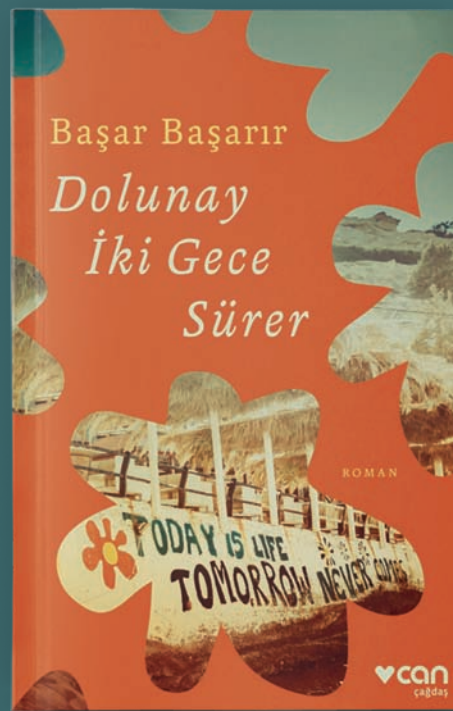
Bir TRT klasiğiyle buluşma fırsatı. Çok sevilen öyküleri TRT sanatçılarının seslendirmeleriyle dinlemek, oldukça etkileyici bir deneyim.

Nereden Dinlerim:

Apple, Spotify, Google •

CAN | ÇAĞDAŞ

Ona bir şans ver. Dolunay bile iki gece sürer...

Yunus Nadi Roman Ödüllü Başar Başarır bu kez okurları 2001 yılının şenlikli günlerine geri götürüyor. Parlak bir öğrenci olan Gamze ile babası emekli öğretmen İhsan Sami Bey arasındaki çatışma, Gamze'nin bir Yunan gencinin peşinde Girit'e gitmesiyle iyice şiddetlenir. Ne var ki bu macera sadece Gamze değil ikisi için de büyük sürprizlere gebe. *Dolunay İki Gece Sürer* hüsranların diri umutlara, zıtlıkların muhabbete, çılgınlıkların da hayırlara vesile olduğu, "ters köşe"lerle dolu muzip, hınzır, capcanlı bir roman.

#akdeniz #girit #aşk #dostluk #mücadele #gençlik #yakıntılar #türknyunanilişkileri #talih #æda #yarınaslagelmez

Bu kitaba ilgi duyanlar için ek öneriler:

04:00
Hikmet Hükümenoğlu
Roman | 400 s.

Ve Ateş Bizi Tüketiyor
Murat Gülsoy
Roman | 280 s.

Çıplak ve Yalnız
Hamdi Koç
Roman | 640 s.

Sıradan Bir Gün
Yekta Kopan
Roman | 184 s.

Yeşil Peri Gecesi
Ayfer Tunc
Roman | 472 s.

canyayinlari.com | f | i | t | canyayinlari

Molière'in ölümsüz eseri *Kibarlık Budalası*, 15 Ekim'de Kadıköy Halk Eğitim Merkezi'nde. Haldun Dormen 12 yıldır kesintisiz oynadığı Mösyö Jourdain rolünü, oyunun yönetmeni Hakan Altın'er devrediyor.

Samih Rifat'ın *Ada*'sını okumak bir 'meddah'ı dinlemek gibi

BUGÜNLERDE OKUDUKLARIM

DAMLA KARAKUŞ

Yeni Üzerine: Geçmişle Gelecek Arasında Kültürel Ekonomi/ Boris Groys/ Çeviren: Zeynep Baransel/ Koç Üniversitesi Yayınları

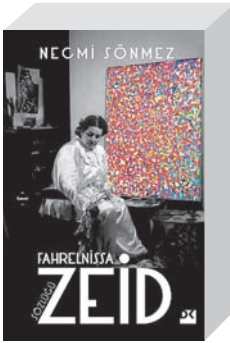
Yeninin ne olduğu ve dahası yeninin mümkün olup olmadığı üzerine, kültürel ekonomi bağlamında sıkı bir değerlendirme. Kültürel yeniliklerin kendi içinde en tutarlı yenilikler olduğunu hatırlatarak kültüre yeniden bakmamızı sağlayıp, kültürel bir yapının değerinin kaynağını sorgulaması açısından çok önemli bir deneme.

Fahrelnissa Zeid Sözlüğü/ Necmi Sönmez/ Doğan Kitap

"...bilinçten çok hissiyatı, kavramlardan çok duyguları, duyuları hareketi geçirmek istediği için, çalışmalarındaki farklılıklar bir çırpıda anlaşılacak bir bütünlük oluştur..." önemli bir sanatçının, doğrusal değil döngüsel gelişen hayatının ve dolayısıyla sanatının, dönüşerek tekrar eden kritik karşılaşmaları üzerine geliştirilmiş bir "anti biyografik deneme".

Egemen Kentler/ Geoffrey Parker/ Çeviren: Yavuz Baran/ Tellekt

19.yy.'da başımıza musallat olan ulus devletler, daha önceki dönemlerin imparatorlukları ve bugünün imparatorluk davranışı sergileyen emperyalist devletlerine, bir panzehir olarak bu topraklarda uzun dönemlerle var olmuş kent devletlerinin egemenliklerini ve birbirleriyle ilişkilerini anlamak açısından çok önemli bir kitap.

Şiddetin Topolojisi/ Byung-Chul Han/ Çeviren: Dilek Zaptçioğlu/ Metis Yayıncılık

"İnsanın kendini sömürmesi, özgürlük duygusuyla el ele gittiği için, bir başkasını sömürmekten çok daha randımanlı ve başarılıdır. Başarı ve performans toplumu bir kendini-sömürme toplumdur," diyerek, "bournout" kavramı üzerinden yayılıp, sıradanlaşan şiddet örüntüsünü görünür hale getiren kitap; vicdan, ceza, yıkıcılık ve intikam gibi kavramları kendimiz ve öteki üzerinden yeniden değerlendirme-

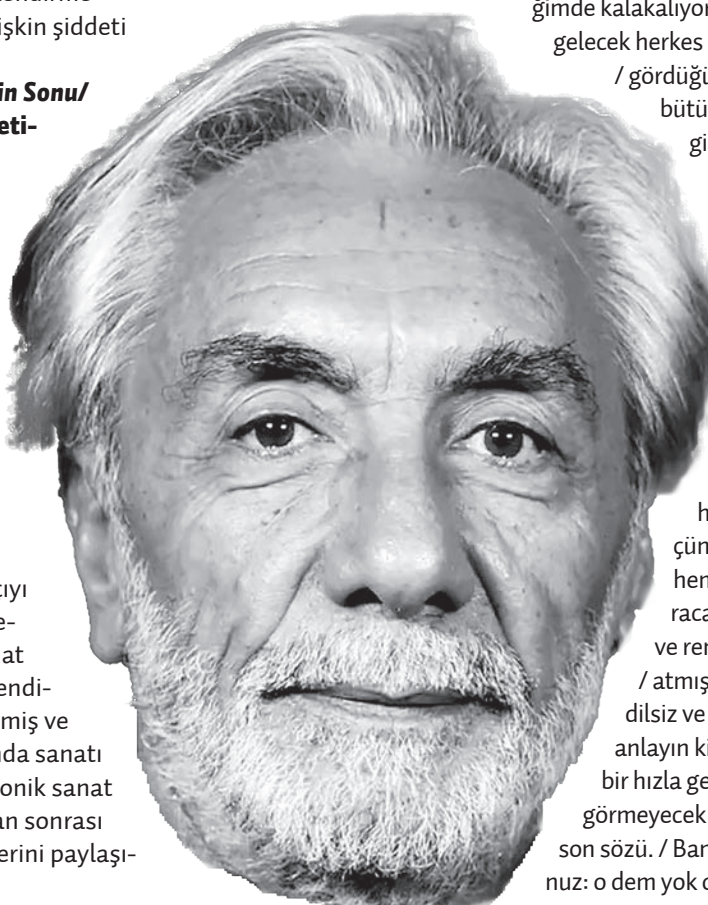
mizi ve sisteme ilişkin şiddeti düşündürüyor.

Sanat Tarihinin Sonu/ Hans Belting/ İletişim Yayıncılık

"...teknik açıdan yüksek ama içerik açısından düşük düzeyli bilgi ve eğlence tüketimi, başlıca amaçları oldu. Bildik sanat kavramı buna teslim oluyor," diyerek kendini sanat yoluyla ifade eden sanatçıyı ve sanattan etkilenen izleyiciyi, sanat üzerinden değerlendiren bu metin, geçmiş ve gelecek bağlamında sanatı sorgulayarak kanonik sanat tarihinin sonundan sonrası üzerine düşüncelerini paylaşıyor bizimize.

Mimar, yazar Nevzat Sayın hem bu dönemde okuduğu hem de zamana bağlı olmadan önerdiği kitapları paylaştı

OKUNMASINI ÖNERDİKLERİM

Yok Çünkü Telifisi/ Zeynep Göğüş/ Everest Yayınları

Nesneler gömülü düşüncelerimizin, nesneler üzerinden tetiklenip onları anlamlandırmadıkça, nesnelerin orada öylece duracakları önermesi üzerinden oluşuyor anlatının omurgası. İyice daraltılmış bir anılar örüntüsünden, alabildiğine genişleyen ve genişledikçe de yazarla birlikte kendimize de yer bulabildiğimiz bir sarmala dönüşüyor anlatı. Kitabı bitmesin diye uzatarak okudum.

Ağlayan Kadınlar Lahdi/ Enis Batur/ Harf Yayınları

Kim bilir kaçınıcı kez okuyorum bu uzun şiiri ve her defasında son bölüme geldim de kalakalıyorum: "Bir gün gelecek herkes ölecek, ben de, / gördüğüm duyduğum bütün insanlar da gidecek buradan: başkaları yaşasa bile / budur işte benim kıyametim: Mermere / düşen yüzüm ağladıkça silinecek - hem / hepsiyim çünkü kadınların, hem hiç biri. / Duracaksam hatsız ve rengi büsbütün / atmış, duruyorsam dilsiz ve yankısız, / anlayan ki sıra büyük bir hızla gelecek, / kimse görmeyecek yüzümdeki son sözü. / Bana bakıyorsun: o dem yok o dem."

Ada/ Samih Rifat/ Yapı Kredi Yayınları

Defalarca okuduğum bu küçük kitabı okumak, çocukluk zamanını, zihninin derinliklerindeki çocukluk mekânlarında arayan ve buldukça da sıralı, sırasız, şişsel bir dille anlatan Homeros'un izindeki bir "meddah"ı dinlemek gibi bir şey. Sıralı sırasız her defasında başka bir sıralamayla başka bir "Ada" oluşturuyor.

Perspektif - Simgesel Bir Biçim/ Erwin Panofsky/ Çeviren: Yeşim Tükel/ Metis Yayıncılık

Sanat tarihi, klasik felsefe, teoloji ve optik ağırlıklı bilim üzerinden kendine has bir sanat tarihi anlatısı olan kitap, her okuduğumda daha güçlü bir metin. Bu kez, Belting'in *Floransa ve Bağdat*'ıyla birlikte okuyunca hem kendini hem de Belting'i güçlendirdiğini görmek, benim için yeni bir okuma oldu.

Floransa ve Bağdat/ Hans Belting/ Çeviren: Zehra Aksu Yılmaz/ Koç Üniversitesi Yayınları

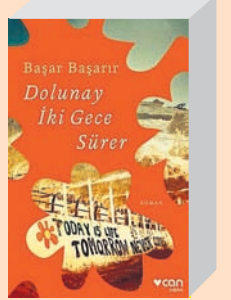
Doğu Batı ilişkisiyle "bakışın tarihi"ni perspektif üzerinden anlatan metin, devamlılık içinde eklenerek geliştirilen düşünceyi anlatması açısından dikkat çekici. Sanatla bilimin birbirini etkileyerek kültürel kodlar yardımıyla dönüşüp, çatışmasını, buna karşılık uygarlık yardımıyla ortak yanlarının olmasının yanı sıra farklılıklarını da koruyarak yan yana olabilmemesinin yolunu, yordamını öğrenen yeri açısından anlattığı için de ayrıca önemli. ●

ELİP'İN SEÇTİKLERİ: OKSİJEN KİTAP KULÜBÜ
etanriyar@gazeteoksijen.com

Edebiyat/ Roman

Dolunay İki Gece Sürer / Başar Başarır / Can Yayınları / 384 Sayfa

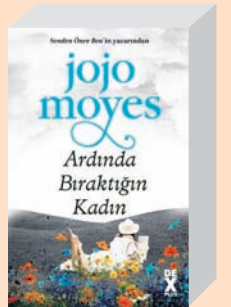
Geleceğin mühendisi başarılı öğrenci Gamze ile köy enstitüsü mezunu babası emekli öğretmen İhsan Sami Bey... Bu ikili arasındaki gerilim, Gamze'nin annesinin vefatından beri hayli yoğunudur. Gamze'nin üniversitede tanıştığı misafir öğrenci Stavros'la muhabbeti ilerletmesiyle baba-kız çatışması iyice şiddetlenir.

Roman/ Romantik

Ardında Bıraktığın Kadın / Jojo Moyes / Çeviren: Asena Çakmak Özdemir / DEX / 512 Sayfa

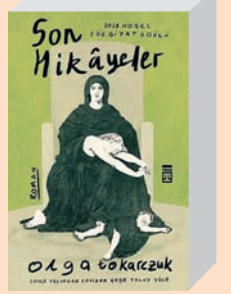
Sırada bir diğer Birinci Dünya Savaşı temalı roman var. Romanları 46 dile çevrilen ve milyonlarca kişiye ulaşan Jojo Moyes, *Ardında Bıraktığın Kadın*'da Birinci Dünya Savaşı'ndan günümüze uzanan unutulmaz bir aşkı ilmek ilmek dokuyor.

Edebiyat/ Öykü

Son Hikayeler / Olga Tokarczuk / Çeviren: Neşe Taluy Yüce / Timaş Yayınları / 272 Sayfa

Nobel Edebiyat Ödülü sahibi Olga Tokarczuk, *Son Hikayeler*'de insan için en evrensel, en temel gerçeği ele alıyor: Ölüm.

Psikoloji

Geveze - Kafamızın İçindeki Dırdırıcı Ses ve Onu Dizinlemenin Yolları / Ethan Kross / Çeviren: Ayşegül Çetin / Domingo Yayınevi / 272 Sayfa

Ödüllü nörobilimci ve psikolog Ethan Kross büyük yankı uyandıran kitabı *Geveze*'de sayısız vaka ve araştırmadan yararlanarak, iç sesi dinlemek için bir dizi araca sahip olduğumuzu gösteriyor.

Ekonomi

Hanehalkı Borçlarını Silin! / Johnna Montgomerie / Çeviren: Özgür Atılım Turan / VakıfBank Kültür Yayınları / 136 Sayfa

Johnna Montgomerie, kendinden önceki borç eleştirilerinin aksine borcu ve krediyi bizatihi kötü bir şey olarak ele almayıp, doğru ve yerinde kullanımla iyiye hizmet edebileceklerini öne sürüyor. ●

Sevim Burak'ın bakışları

Bir söyleşisindeki sözleri yazarlık duruşuna bir yerden ışık tutuyor...

"Kendimi anlatırım hikâyelerimde, başka kılıklara girerek, bütün özlemlerimi harekete geçirerek, ne olduğumu, ne olacağımı kestirmeye çalışarak, evhamlarımı, korkularımı körükleyerek, yangına koşarmışçasına..."

Neden? Bir başka söyleşisinde ifade ettiği gibi kendisini 'Bir şeyi bir defada yazabilecek bir yazar' kimliğine sığdıramadığından mı?

Bu yüzden mi ardından gittiği ve hep içine girdiği hikâyelerini defalarca tekrar etmiş gibi görünür? O, yine hakkında söylediklerine bakarsak, okunmak için değil görülmek için yazar. Buradaki ironiyi fark etmemiz gerektiğine inanıyorum. Yazarın sadece önümüze getirdiği metinlerdeki görselliği değil, kendisini yeterince duyuramamanın kırılganlığını, o bildiğimiz zekasıyla dile getirdiği için... Buradaki oyunu görünce nasıl bir trajediyle karşılaştığınızı daha iyi anlayabilirsiniz belki.

Ayrıksılığını ve isyanını, hatta meydan okuyuşunu bakışlarından ve gülümsemesinden

Mario Levi

mlevi@yeditepe.edu.tr

SEPYA

çıkabilir misiniz?

Bazı fotoğraflarında çok hüznü duyuyor. O derinliğin içine girmek imkânsız. Bazı fotoğraflarında ise bize bir hesap soruyor sanki. Gözler konuşur derler. Onun gözleri konuşuyor. Birilerine 'delice' gelebilecek bakışlar bunlar. Ne fark eder? Yazarlık da bir başka 'delilik' değil mi? Hele bir de dünyası, yaşadıkları, anlattıkları ve anlatmak için seçtiği yollar dikkate alınırsa...

Sevim Burak... Gemi kaptanı Mehmet Seyfullah ile Bulgaristan göçmeni bir Yahudi ailesinin kızı, sonradan Aysel Kudret

adını alacak Marie Mandil'in, Kuzguncuk'un o çok kültürlü atmosferinde büyümüş çığır kızı...

Keman sanatçısı Orhan Borar ile annesini kaybettiikten bir yıl sonra, henüz on sekiz yaşındayken evlenmesi bu çığırığın ilk işaretlerinden biri miydi? Ya bu evliliği esnasında Peyami Safa ile yasak bir aşk ilişkisine girişti? Hiç şüphe yok ki, kalbinin bir yerlerinde yazarlık hayalleri kurarken, Olgunlaşma Enstitüsü'nde mankenliğe başlaması? Amerika'da defilelere çıkması? Memlekete dönüşünde terzilik yapması, daha sık bir ifadeyle de bir modaevi açması?

Ancak bu modaevini kapattıktan sonra kendisini hepten hikâyelerine vermesi? İkinci eşi Ömer Uluç'tan bir kalp ameliyatının hemen öncesinde boşanmaya karar vermesi ve boşanması? Ve nihayetinde, aslında epeydir ihmal ettiği, tedavisini ertelediği kalbine yenik düşmesi? 1983 yılının son gününde... Henüz daha elli iki yaşındayken... Yaşadığı günlerde bir türlü anlaşılamamış birçok yazar gibi, sesini dilediği gibi duyurmadan, kırılganlıklarıyla bu

dünyadan giderek...

Anlaşılamama kaderi daha 1965 yılında yayınladığı "İlk ciddi eserim" dediği hikâye kitabında, *Yanık Saraylar*'da kendisini göstermişti aslında. Toplumcu edebiyatın hakimiyet kurduğu bir ortamda hiçbir şans yoktu. Anlaşılan o ki, kafasının dikine bile bile gitmişti. Yine de o yıl kitabı, Behçet Necatigil ile Mehmet Fuat'ın oylarına rağmen, Sait Faik Ödülü'nü alamayınca, edebiyata küsecek ve on yedi yıllık bir suskunluğun içine gömülecekti. Seçici kurulun öteki üyeleri de, birçok okur ve eleştirmen gibi, ne yapmaya çalıştığını yeterince kavrayamamıştı anlaşılan. Kolay değildi tabii. Söz dizimi ve dilbilgisi kuralları altüst edilmişti. Hayatından derin izler adeta bir resmi geçit yapıyordu. Kuzguncuk coğrafyasından farklı kültürlerin insanları, yasak aşklar, yalnızlar, yaşadıkları hayatlarda sıkışıp kalanlar, sarhoşlar, dertliler... Hepsinin değerleriydi. Hepsinden kendisi için kıymetli sesler ve kokular devşirmişti. İğnesine, ipliğine, tramvaylara, denize, mahallesindeki çöplere

kadar... İşselleştirilmiş hikâyelerdi bunlar. Parçalanmış, özel müziği olan hikâyeler...

O oyunlar sahnelerini bekliyor

Küskünlük son bulunca başka hikâyeler de çıkacaktı karşımıza. Giderek çapraşıklaşan ifadelerle... Hep o anlaşılmama yüküyle... Bazıları da bu yüzden mi ancak ölümünden sonra okurla buluşacaktı? Seyircisini bekleyen tiyatro oyunları da yazacaktı bu arada. Hikâyeleri birbirini doğuran hikâyelerdi. 1985 yılında Devlet Tiyatroları tarafından sahnelenen *Sahibinin Sesi*, ilk kitabındaki *Ah Ya Rab Yehova* adlı hikâyesinden doğmuştu mesela. *Everest My Lord* (İşte Baş, İşte Gövde, İşte Kanatlar) bambaşka bir serüven yaşayacaktı. Yıllardır çalıştığı halde tamamlamamıştı romanı *Ford Mach 1* de Nilüfer Güngörmüş tarafından ancak 2003 yılında yayına hazır hale getirilecekti. Oğlu Karaca Borar'a yazdığı mektuplar, belki bazı mahremiyetleri ortaya döktüğünden, tüm eleştirilere rağmen yayımlanacaktı.

O hâlâ hak ettiği okuru ve seyirciyi arıyor. Sevim Burak, bugünlerde birçok basitliğin kuşatmasına uğramış edebiyatımızın isyan bayrağıdır. ●

Yıl: 1 Sayı: 17

İmtiyaz Sahibi

Haftalık Yayıncılık A.Ş. adına Nüket Mutlu

Yazı İşleri
İlke Gürsoy
Pınar Çelikel
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Sema Yaşarlar

İçerik Editörleri
Kitap-Sanat
Elif Tanrıyar
Dijital Platformlar
Elçin Yahşi

Yönetim Yeri:
Haftalık Yayıncılık AŞ Levent Mahallesi
Karanfil Sokak No: 21 Beşiktaş 34330 İstanbul

Dağıtım: Turkuvaaz Dağıtım Pazarlama AŞ
Güzeltpe Mahallesi Mareşal Fevzi Çakmak Caddesi
B Blok No 29/1/1 34060 Eyüpsultan/İstanbul

Baskı: Turkuvaaz Haberleşme Yayıncılık AŞ
Güzeltpe Mahallesi Mareşal Fevzi Çakmak Caddesi
B Blok No 29/1/1 34060 Eyüpsultan/İstanbul

Yerel süreli yayın

José Huertas Flamenko Topluluğu, Cervantes'in *Don Kişot*'undan sahneye uyarladıkları muhteşem bir gösteri ile 16 Ekim'de Cemal Reşit Rey Konser Salonu'na konuk oluyor.

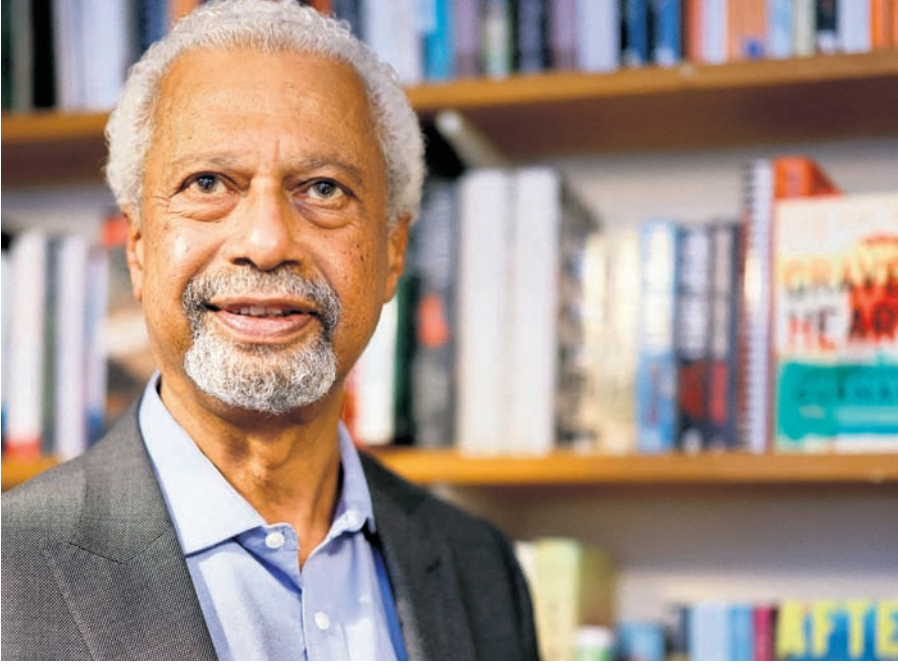

Kitap

Sömürge gerçekleriyle Nobel'e uzandı

Nobel Edebiyat Ödülü'nü alan Abdulrazak Gurnah'ı bu kadar cazip kılan unsurlardan biri, detaylara değil hakikate gösterdiği zahmetli özen oldu

DAVID PILLING
FINANCIAL TIMES

Abdulrazak Gurnah 7 Ekim Perşembe günü Canterbury'deki evinin mutfağında çayını koyarken telefonu çaldı: 2021 Nobel Edebiyat Ödülü'nü kazanmıştı.

Genellikle sakal tıraşını özenli, düşüncelerini ise biraz gizli tutan 72 yaşındaki emekli profesör, ödüle aday gösterildiğinden bile tamamen habersiz olduğunu, bu yüzden hem büyük bir mutluluk hem de daha da büyük bir şaşkınlık yaşadığını söyledi. Aynı akşam BBC radyosuna verdiği röportajda, "Ben olsam beni seçmezdim" diye konuştu.

Bu İngiliz usulü çekingenlik Gurnah'a yakışıyor. Ne de olsa, 1948 yılında Zanzibar'da dünyaya gelmiş olmasına rağmen elli yılı aşkın süredir Britanya'da sakin bir hayat sürüyor. Gurnah, bir zamanlar Arap köle ticaretinin merkezi olan Zanzibar Sultanlığı'nda varlıklı bir ailede büyüdü. Zanzibar adası, Arap kökenlileri hedef alan ve okulların kapanmasına yol açan 1964 devriminden sonra Tanzan-

ya'ya katılacaktı. Ancak o günler geldiğinde Burnah Zanzibar'dan ayrılmıştı. Britanya'da çok da iyi karşılanmadı; parasızdı ve sıra hasreti çekiyordu. Canterbury'de okudu; Kent Üniversitesi'nde doktora yaptı ve öğretim üyesi oldu. İngiliz edebiyatı ve sömürge sonrası edebiyat dersleri veriyordu.

Ruh çağırır gibi yazıyor

Boş zamanlarında 10 roman yazdı. Bu haftaya kadar çok kalabalık olmayan ama sadık bir okur kitlesi edindi. Yeni okurlar için bir kitabını önermesi istenince, muhtemelen çoğunun baskısının bittiğini söyledi.

Gurnah'ın edebi üslubu "çağırışımçı" olarak tarif edilebilirdi; tarihin unutulmuş, hatta bazen kasten silinmiş köşelerinde kalan insanların ve mekanların hikayelerini, adeta ruh çağırırçasına metinlere taşıyor. Hikayelerinin birçoğu 20'nci yüzyılın başlarında, Afrika'nın Swahili kıyılarında geçiyor; Zimbabveli yazar Novuyo Rosa

Tshuma'ya göre, bu hikayeler, "tarihin gürültülü ve acımasız bir parçasının yanı başında yaşanan sessiz yaşamların anlamını ve duygusunu" hatırlatıyor.

Gurnah karakterlerinin şartlara göre "tanımlanmadığını, şekillendiğini" belirtiyor. Son romanı *Afterlives*'da, bir kız çocuğu gizlice okumayı öğrendiği için üvey anne-babasından dayak yiyor. Yine de sonradan evleneceği genç adamın peşinden koşmayı, şakalar yapmayı ve kendi iradesiyle seçtiği bir yaşam sürmeyi başarıyor.

Gurnah'ın karakterleri her şeyden önce insani yanıyla öne çıkıyor. Bir Alman papaz, Doğu Afrika'dan hiçbir şey olmaz kanaatine kısıp kalmış olsa da, şefkatli bir yaklaşımla yaralı bir Afrikalı'nın bakımını üstleniyor. Alman sömürge ordusu *Schutztruppe* birliklerinden bir subay, emri altındaki Afrikalı çocuğa bir yandan gaddarca davranırken diğer yandan ona bir Schiller kitabı vererek Almancasını geliştirmesine yardımcı oluyor. Hatta bu yaptığıyla, hiçbir Afrika-

lının böyle bir kitabı anlayamayacağına dair kendi önyargısıyla da çelişiyor.

Birçok romanı göç teması etrafında dönüyor. Gurnah, Cuma günü gazetecilere yaptığı açıklamada, göçü "çağımızın en büyük olayı" olarak tanımladı ve özellikle Küresel Güney'den itilen veya çekilen göçmenlere vurgu yaptı. İsveç Akademisi ise ödül açıklamasında, Gurnah'ın Nobel Edebiyat Ödülü'nü kazanma gerekçesini, "kültürler ve kıtalar arasında sömürgeciliğin etkilerini ve sığınmacıların kaderini ödünsüz ve merhametle ele alması" ifadeleriyle duyurdu.

Büyük düşmanlık

İngiltere'ye geldiği günlerde Gurnah'ın kafasında buranın "incelik ve nezaket" ülkesi olduğuna dair bir imaj vardı. "Böyle bir düşmanlıkla karşılaşmayı hiç beklemiyordum" diyor. "Kötü sözlerle, çirkin bakışlara ve kabalığa maruz kalıyorsunuz." Yaşadığı İngiltere öyle beyaz ağırlıklı bir yerdi ki, zaman zaman bir mağaza vitrininde kendi yansımasını görünce, gerçekten kim olduğunu merak etmekten kendini alamıyordu.

Yine de İngiliz edebiyatına daldı "ve okudu ve okudu ve okudu". Memleketi hakkında günlüğüne yazdığı notlar zaman içinde gelişerek ilk romanı *Memory of Departure*'i oluşturdu; kitap, bağımsızlığını yeni kazanmış vatanından kaçan bir adamı anlatıyordu.

Dördüncü romanı *Cennet*, 1994 Booker Ödülü'ne aday gösterildi. Bu hafta Nobel alana kadar, edebiyat dünyasındaki en büyük başarısı buydu. Kitabı Afrika topraklarındaki Alman ve Britanya sömürge orduları arasındaki bilinen

bir savaşın hikayesi olarak düşünmüştü. Ama açılış sahnesini yazmaya oturunca, kahramanın akıbetine dair hiçbir fikrinin olmadığını fark etti. Bu ilk sahnede genç Afrikalı Yusuf, Alman ordusu tarafından askere alınıyordu.

Neticede, başlangıç sahnesi final sahnesi oldu. Gurnah babasının borcunu ödemek için köle olarak satılan bir delikanlının, bir esaretten diğerine nasıl kaçtığının izini sürmeyi seçti. Yazdıklarını bu kadar cazip kılan unsurlardan biri, detaylara değil hakikate gösterdiği zahmetli özen oldu.

Onun betimlediği Afrika, Batı'nın algıladığından daha karmaşık, incelikli ve çok-kültürlü bir yer. Dublin Trinity College'dan sömürge sonrası edebiyat doçenti Melanie Otto'ya göre, "Gurnah'ın kitaplarında şu soru soruluyor: Sömürge arşivlerinde bilerek karartılmış ve silinmiş bir geçmiş nasıl hatırlanır?"

Kitaplarını anadili olan Swahili dilinde değil İngilizce yazdığı için, Tanzania'daki ünü sınırlı.

Tanzanyalı avukat Fatma Karume, bu haftaki Nobel Ödülü haberinden sonra, ülkede Gurnah'ın milliyeti hakkında bir tartışma başladığını belirtiyor. Bazıları Tanzanya'nın çifte vatandaşlığı tanımamasından yakınarak, "her şeye rağmen onun kendilerine ait olduğunu iddia ediyorlarmış".

Gurnah neden İngilizce yazdığı sorusuyla çok sık karşılaşılıyor. Ona göre İngilizce tıpkı kriket gibi, İngilizlerin icat ettiği ama artık herkese ait olan, hatta bazen yabancılara daha yetkin olduğu bir oyun. Ama memleketi sorulunca tereddütsüz cevap veriyor. "Ben Zanzibarlıyım. Bu konu tartışmaya kapalı." •

KENDİN OL YETER!

ECE ERDOĞUŞ LEVİ
eceerdogus@hotmail.com

Haftanın yeni çıkanlarında 'kendin olmak', cesaret ve dostluk üzerine hikâyeler ön planda

3-6 yaş

Gökтуğ Canbaba'nın yeni kitabı *Gökyüzü Boyacısı*, hayatta her şeyin doğal bir dengeye sahip olduğu ve kendini daha çok göstermek adına değişmeye çalışmanın anlamsızlığı üzerine, harika resimlemelere sahip bir hikâye. *Bulut Doğtıcısı* ile geceleri gökyüzünü yıldızlarla donatan Yıldız Hanım'a özenen *Gökyüzü Boyacısı*'nı minikler çok sevecek.

Gökyüzü Boyacısı / Gökтуğ Canbaba / Resimleyen: Ceyhan Şen / Doğan Egmont / 40 Sayfa

7-8 yaş

Martı Jon ve Mor Kedi Paçino, dostluğun, dayanışmanın, cesaretin önemi üzerine sıra dışı bir dostluk hikâyesi. Minik martı Jon, incittiği bacağı iyileştiğinde, kendisine yardım eden ailenin teşviyiyle uçma denemesine girişir. Başaramayıp kendini İstanbul Boğazı'nın sularında bulur. Neyse ki içinde Paçino'nun bulunduğu kayak karşıısına

çıkıyor. Paçino, onu uçmak için yeterince yüreklendirebilecek mi dersiniz?

Martı Jon ve Mor Kedi Paçino / Deniz İlbi / Resimleyen: J. Can Uzun / Erkorkmaz / Büyülü Fener Yayınları / 32 Sayfa

9-12 yaş

T-Rex'in İzinde bol resimli, bol eğlenceli, komik bir hikâye. Özellikle macerasever minik okurlar için. Fareler Adası'nın en ünlü gazetesi *Kemirgenin Ses*'inin yayın yönetmeni Geronimo Stilton, bu kez çok gizemli bir görev için Göktaş Adası'ndadır. Burası dinazorların milyonlarca yıldır soyu tükenmeden yaşadığı tek yerdir. Geronimo ve arkadaşları, kaybolan T-Rex yavrusunu bulmaya çalışırken

kendilerini maceranın tam ortasında bulurlar.

T-Rex'in İzinde / Geronimo Stilton / Çeviren: Filiz Öz-

dem / Yapı Kredi Yayınları / 96 Sayfa

12 yaş üstü

Güzelork, farklı olmak, kendini ve diğer insanları oldukları gibi kabul etmek üzerine absürtlüklerle dolu, sıra dışı bir roman. Çirkinlikleri, vahşilikleri ve kaba hareketleriyle tanınan Orkların yaşadığı Orkideya şehrinin belediye başkanı Orkeste'nin, iki kızının ardından sahip olmayı çok istediği oğlan bebek doğduğunda herkes şoke olacaktır.

Çünkü Orkların çok övündükleri çirkinliklerine, yaramazlıklarına, vahşiliklerine karşılık sarışın, yumuşak tenli, tatlı gülüşlü bir bebek vardır karşılarında. Nitekim *Güzelork*'un doğduğu bu acayip dünyada farklılıklarıyla yaşaması ve kendini kabul ettirmesi kolay olmayacaktır.

Güzelork / Fabrizio Silei / Resimleyen: Fabrizio Di Baldo / Çeviren: Tülin Sadıkoğlu / Çınar Yayınları / 164 Sayfa •

”

Osman Balcıgil'den 68 Kuşağı'nın büyük mücadelesini ve dramını tarihi gerçeklerden taviz vermeden anlatan soluk kesen bir dönem romanı...

Türkiye'deki tüm kitaplara ulaşmanın en hızlı yolu
www.destekdukkani.com

Aziz Caner İnan, Elit Andaç Çam, Haki Biçici ve Emin Şentürk'ün oynadığı *Tezgaah*, 17 Ekim'de 18.30'da Watergarden Performans Merkezi Sahnesi'nde.

Sherlock'un asi kız kardeşi

Sherlock Holmes'un 14 yaşındaki kız kardeşi Enola Holmes'un maceralarının anlatıldığı altı kitaplık serinin ikincisi *Enola Holmes - Solak Leydi Vakası*, Türkçede

II. Abdülhamid'in bile favori polisiye kahramanı Sherlock Holmes öyle bir ikon ki, maceraları çoğalmaya hâlâ devam ediyor. Hem de yazarı Arthur Conan Doyle aramızdan ayrıldı 91 yıl olmasına rağmen.

Farklı yazarlar Sherlock'un dünyasına eklemeler yapıyorlar. Dedektifin Londra'nın Baker Sokağı'ndaki 221 numaralı evine her defasında yeni kahramanlar girip çıkıyor. Biz okurlar bazılarını seviyoruz, bazıları içine "bunu kim çağırdı şimdi buraya?" diyoruz.

Nancy Springer'in yarattığı Enola Holmes, ailenin bugünlerde en popüler üyesi. Kendisi Sherlock'un 14 yaşındaki kız kardeşi. Altı kitaplık serinin ilki Netflix tarafından sinemaya uyarlandı, epey de ilgi gördü. İkinci kitap

Enola Holmes - Solak Leydi Vakası'nı da Eksik Parça Yayınları, Lütifiye Filiz Yolaçan'ın çevirisiyle Türkçeye kazandırdı.

Enola Holmes gerçek bir feminist. Kendisinden yirmi yaş büyük abileri Sherlock ve Mycroft ile sık sık ters düşüyor. Onların dediğini yapıp leydilik okuluna gitmek, sonra da koca bulup evinin kadını olmak istemiyor. Korse takmaktan, dikiş nakıştan hoşlanmıyor. En büyük destekçisi,

kadın hakları savunucusu annesi ortadan kaybolunca Enola'ya da yatılı okuldan kaçmak düşüyor. Soluğu Londra'da alıp annesini aramaya başlıyor. Bir taraftan da muhafazakâr abilerine yakalanmamaya, dönemin ataeril değer yargılarına kafa tutmaya çalışıyor. Güvencesi ise annesinin öğütleri

ve abilerinininkinden aşağı kalmayarak zekâsı.

Muhafazakar Sherlock'a feminist bir cevap

Bu dramatik yapı altı kitap boyunca korunurken, her kitap kendi konusunu getiriyor: *Solak Leydi Vakası*'nda Londra'nın asilzadelerinden Leydi Cecily bir kış günü ortadan kayboluyor. Kendisini "perditoryan (kayıp bulma uzmanı)" olarak adlandıran Enola Holmes, yaşıtı genç kızı karanlık ve soğuk Londra sokaklarında aramaya başlıyor. Böylece şehrin diğer yüzündeki açıklık, sefalet ve sınıf mücadelesiyle karşılaşılıyor. Nancy Springer ünlü bir çocuk ve genç yetişkin edebiyatı yazarı. *Solak Leydi Vakası* da keyifle okunan bir gençlik romanı. Aslında muhafazakâr İngiliz centilmeni

Tuna Kiremitçi
Kitap Dedektifi
kiremitci@gmail.com

Enola Holmes'u Netflix yapımı filmde Millie Bobby Brown canlandırdı.

Sherlock'a 21. yüzyılda verilmiş feminist bir cevap *Enola Holmes*... Britanyalı kadınların özgürlük mücadelesi tarihini yansıtıyor. Sherlock'un hiç bulamadığı toplumsal sorunlar karşımıza yoksul işçilerin isyanı, aç kalabalıklar ve viraneler şeklinde çıkıyor. *Solak Leydi Vakası* bu yönüyle günümüzün polisiyesi olduğunu gösteriyor. Hem polisiye tutkunları hem de "Çocuğa ne kitap alsak?" diye soranlar için.

Enola Holmes - Solak Leydi Vakası / Nancy Springer / Çeviren: Lütifiye Filiz Yolaçan / Eksik Parça Yayınları •

Korkularımızla hesaplaşma vakti

Oyuncu ve yazar Gürgen Öz'ün, üçüncü kitabı ama ilk romanı. *Karanlık Köy; Karadeniz'de bilinmeyen, ıssız, tekinsiz bir Rum köyüne giden iki maceraperesti anlatıyor*

KAHRAMAN ÇAYIRLI

Hepimizin de kendi içinde yüzleşmekten, gidip keşfetmekten korktuğu bir karanlık köy var. Onu bulup aydınlığa çıkartmalıyız," diyen Gürgen Öz ile bir solukta okunan bu "korkular", "gizli gerçekler", "batıl inançlar" ve "toplumsal travmalar" kitabını konuştuk.

Size bir gerilim romanı yazdıran hikâye, hesaplaştığınız mesele nedir?

Bana bir gerilim romanı yazdıran temel motivasyonum, toplum olarak davranış modelimiz. Olayları algılayış biçimimiz, tepkilerimiz. Bir oyuncu olarak insanımızı gözlemlerken, "Neden böyleyiz?" diye çok kez kendime sorduğum oldu. Daha sonra bu konu üstüne derinlemesine düşünmeye, araştırmaya başladım. Bir kere bizde başarısızlıklarla, hatalarla yüzleşme, bunu sahiplenme kültürü yok. O zaman da toplum olarak büyüyüp güçlenemiyoruz. Kendimizi aşamıyoruz. Ortaokulda, lisede hep kahramanlık tarihi öğretiliyor. Bize kötülük yapmak isteyen, hep korkmamız gereken düşman algısıyla büyüyor. Her şeyden bir korku var. Kadından, sevgiden, eğitimden, cinsellikten, gülmekten, farklı olmaktan, birey olmaktan, farklı düşünmekten... Bunu denerseniz toplumsal refleksler sizi zaten hemen bastırıyor. Mahalle bastırıyor. Kendi olamayınca

da gelişmemiş, büyüyememiş, kendini keşfetmemiş, kendini yaşayamayan, mutsuz, agresif, hatasını kabullenmeyen, nobran ve kompleksli insanlar oluyoruz. Güvensizleşiyoruz. Küçük görülmekten korkuyoruz. Sanat, kültür vb. kafa açıcı şeyler de bastırılıyor. Haliyle, böyle eğitim olarak yarım, hayal gücünden yoksun, düşünmeye ve gelişmeye uzak bir şekilde karanlıkta kalınca bize anlatılan korku öğelerine, ayrıştırmalara, batıllara daha çok inanır oluyoruz. Korku zihnimizin özgürleşmesine engel oluyor ve çok kolay manipüle edilir, yönetilir hale geliyoruz. Romanda "Karanlık Köy" teması bir metafor aslında. Yaşadığımız yeri koca bir karanlık köye çevirmişiz ve hepimizin de kendi içinde yüzleşmekten, gidip keşfetmekten korktuğu bir karanlık köy var. Onu bulup aydınlığa çıkartmalıyız. Romanı bu meselemizle hesaplaşmak için

de yazdım. Onun dışında terk edilmiş, eskilerden kalmış özel bir ilğim de var. Unutulmuş Anadolu korku motiflerini, batılları yaratan sosyolojik nedenleri de ayrıca ilginç buluyorum.

Anadolu kültürü

Murat ve Kerem'i o "Karanlık köy"e çeken nedir?
Köyün gizemi onları çekiyor. Ama dağ başında o köyde sıkışık kaldıklarında ve o sıkışmışlık içinde yüzleşmek zorunda oldukları korkularla yüzleştiklerinde olay artık bambaşka bir boyuta geçiyor. Bir nevi alacakaranlık yaşıyorlar. İnsan ruhu, eğer kendi derinlerinde çok şey bastırırsa, her zaman alacakaranlık yaratma müsaittir. Köyün uğursuzluğuna, Anadolu kültüründe Karakoncolos olarak bilinen kötü bir varlığın köydeki Rum- Türk veya Hristiyan-Müslüman kavgasına neden olduğuna inanmak, bazen dönemi tüm gerçekleriyle inceleyip, yaşananlarla toplum olarak yüzleşmekten daha kolay olabiliyor. Diğer düşman, diğeri kötü, diğeri yanlış demek kolay.
Karanlık Köy / Gürgen Öz / Destek Yayınları / Roman / 248 sayfa •

36 yılda felsefeden siyasete kadar 3 bin kitap yayımlayan Boyut Yayınevi'ni Kurucusu ve Genel Yönetmeni Bülent Özukan'dan dinledik

Dünya çapında 300 üniversitede

Koleksiyon kitaplarıyla dikkat çeken ve dünyada 300'den fazla üniversitede kitapları yer alan Boyut Yayınları'nı, Yayınevi Kurucusu ve Genel Yönetmeni Bülent Özukan'dan dinledik

Yayınevlerinin Hikayeleri: Boyut Yayınları

Boyut Yayınları'nın doğuşunu ve bugünlere nasıl geldiğini anlatır mısınız?

Boyut Yayınları'nı 1985 yılında kurdum. Yayıncılık mottomuzu "Hayatın her alanına kitap" olarak belirlemiştik. Felsefeden siyasete, romandan tarihe, yemek kitaplarından çocuk eğitime ve müziğe 3 bin civarında kitap yayımladım. Periyodik dergi ve DVD gibi ürünleri de hesaba katarsanız Türkiye nüfusunun 3 katına yakın tekil kültür ürünü ürettik ve sattık. Öyle ki bir dönem satışlarımız yıllık 30 milyon dolara, personel sayımız 450'ye ulaştı. Türkiye için çılgınca bir büyüme olduğuna karar verip kademeli olarak küçüldük. Önce üretimden vazgeçtik. Kitap basımının yaratıcı ve keyif veren kısmı oldukça azdı. Sonra büyük kuruluşlarla rekabetten vazgeçtik. Başarılı olabildik ama maliyeti çok yüksek ve riskliydi. Ürettiğimiz kitaplardan ve dergilerden, DVD belgesel kitaplarından çok büyük keyifler aldık. Çünkü yayıncılığımızı yaratıcılık üzerine geliştirdik. Dünyanın önemli müze ve üniversite kütüphaneleriyle iş birliklerimizi geliştirdik. Yayın dünyasının geleceğini okumaya çalıştık. Kitaplarımızı replikalarla, belgelerle buluşturduk. Kitaplarımız

ve yarattığımız içeriklerle Amerika, Rusya ve Avrupa ülkeleriyle Ermenistan'da sergiler düzenledik. Günümüzde ani bir dönüşümle yayın çeşitliliğimizi azalttık. 450 kişiden 50 kişilik bir organizasyona çekildik. Yine kimsenin yapmaya cesaret edemediği yayınları gerçekleştiriyoruz.

Belli başlı çalışmalarınızdan söz eder misiniz?

Kitaba dolma kalem muamelesi yapmaya başlayınca ortaya çok sevdiğimiz Koleksiyon Kitaplar çıktı. Çok sevdi. Koleksiyon kitaplarımızla, Kâtip Çelebi'yi, Pirî Reis'i, Claudios Ptolemaios'u Topkapı Sarayı Kitaphanesi'nin unutulmaya yüz tutmuş tozlu raflarından çıkararak kültür dünyasına kazandırdık. İslâm bilim tarihinden resim heykel sanatına ilişkin dünyanın en kapsamlı ve üstün görselliğe sahip kitaplarını okuyucu ile buluşturduk. Ve buluşturmaya devam ediyoruz.

Sergi geliyor

Osmanlı ve Türk dünyasının en önemli haritalarını ilk ve son defa biz yayınladık. İstanbul'un tarihine ilişkin en kapsamlı haritaları bizim *Tarihte İstanbul Haritaları* kitabımızda yer aldı. Dijitalleşmeden ve dijital kitaptan vazgeçtik. 50 kişilik organizasyonumuzla yıllık satışı 1 milyon kitap olan yayınevlerinin satış hasılatını 10 bin-20 bin ki-

tapla gerçekleştirebiliyoruz. Türkiye'nin en büyük (nitelik ve nicelik olarak) kültür ihracatçısıyız. Dünyanın 300'den fazla üniversite ve fakülte kütüphanesine dijital paylaşım haklarıyla kitaplarımızı satıyoruz. Türkiye'de kitap koleksiyoneri 60 binden fazla kayıtlı müşterimiz var. Kimsenin cesaret edemediği yüksek maliyetli kitap projelerini gerçekleştiriyoruz. İngilizce ve Türkçe hazırlanan *Kâtip Çelebi, Pirî Reis, Claudios Ptolemaios* (dünyanın ilk atlası) kitapları, Fuat Sezgin'in *İslâm Bilim Tarihi* ve Georges Bass'ın *Türkiye-Su-Altı Arkeolojisi* gibi Boyut'un Koleksiyon Kitapları dünya üniversitelerince öğrencilere tavsiye edilen kitaplardan. Boyut Koleksiyon Kitapları'nımızın sayısı 50'ye yaklaştı ve aldığı uluslararası övgüler en büyük zenginliğimiz... Son olarak yakında çıkacak olan iki büyük ciltten oluşan *100'üncü Yılında Lozan Barışı* ve *Kemal'in Türkiye'si* kitaplarımızı da yetkin tarihçi ve akademisyenlerle hazırladık. Türkiye Cumhuriyeti'nin kurtuluş felsefesini de tartışarak ele alan kitabımızın sergisi de 27 Ekim 2021'de Tekel'in eski Likör Fabrikası'nda ziyarete açılıyor. •

Tarihte İstanbul Haritaları (Kutulu) / Bülent Özukan / 336 Sayfa

Boyut Yayın Grubu'nun "Koleksiyon Kitapları" serisinde Bülent Özukan'ın hazırlayarak yayımladığı *Tarihte İstanbul Haritaları* kitabı, Osmanlı ve Türk coğrafyasına ilişkin büyük boyda yayımlanan (51.5 x 35 cm) ve özel kutusunda sunulan kitaplar serisinin altıncısını oluşturuyor. İngiliz, Fransız, Alman ve Rus kartografların İstanbul için özel olarak hazırladıkları 14.-19. yüzyıllara ait haritaların çoğunlukta olduğu atlasta ayrıca İtalyanca, Yunanca, Macarca, Ermenice ve İsveççe İstanbul'un tarihteki haritaları yer alıyor. Dünya kütüphanelerinden derlenen pek çok harita ve belge ilk kez *Tarihte İstanbul Haritaları* kitabında yer alıyor. Türkçe ve İngilizce olarak hazırlanan *Tarihte İstanbul Haritaları* atlası, *Tarihte Türkiye Haritaları* atlasının devamı niteliğine de sahip.

Boyut Yayınları

Tüm Zamanlar En Çok Satanlar Listesi

- 1 **Klasik Müzik Koleksiyonu**
- 2 **Kitâb-ı Cihannüma / Katip Çelebi**
- 3 **Kod Adı Susurluk / Fikri Sağlar, Emin Özgönül**
- 4 **Anılar ve Düşünceler / Erdal İnönü**
- 5 **Sanat Atlası**
- 6 **Girişimcinin El Kitabı / Steve Blank, Bob Dorf**
- 7 **İstanbul Arka Sokak Lezzetleri / Ansel Mullins- Yigal Schleifer**
- 8 **Refika'nın Mutfağı / Refika Birgül**
- 9 **Sarıkamış / Bingür Sönmez, Reyhan Yıldız**
- 10 **İnsan ve Kültür / Bozkurt Güvenç**

Güray Dinçol rejisi ve Tolga İskit'in performansı ile *Kalabalık Duası* oyunu 15 Ekim'de Zorlu PSM Sahnesi'nde.

Alper Canıgüz'ün yeni romanı *Kıyamet Park- Bir Kamu Davası 3* raflarda. Kült kahramanı, 5 yaşındaki Alper Kamu bu hikâyede yine başrolde!

Alper Canıgüz'ün yeni romanı *Kıyamet Park- Bir Kamu Davası 3* (Alfa Kitap), 5 yaşındaki Alper Kamu'nun yeni ve deli-güzel macerasını konu alıyor. Alper Kamu yine bildiğiniz gibi ama bu sefer bu macerada bir eşlikçisi de var: Altan. Onun önceki maceralarını okuyanların şaşıracağı cinsten bir hâl, Altan'ın bu macerada yer alması. İksinin rekabeti ve yakınlığı ise ayrı bir merak ve heyecan katmış romana. Olaylar Canıgüz'ün de deyişle "utanç verici bir lüks, şatafat, savurganlık" içinde olan insanların yer aldığı Kıyamet Park'ta geçiyor. Hani romanda bir mekân elbette burası ama aslında bizlere hiç de uzak değil. Romanda dünya satranç tarihindeki önemli hamlelere referans verilmesi ise hikayenin sürprizi, bundan sonrası ise büyük bir macera... Alper Canıgüz'le bu macerayı ve 'ünlü' kahramanı Alper Kamu'ya dair merak edilenleri konuştuk.

'Hepimizin Çocukluğu beni çok etkiledi'

Alper Kamu'yu anlattığınız üçüncü, toplamda da altıncı romanınız. Yazarlık hayatınızın başından bugüne kadarki zamanı düşündüğünüzde nasıl geçti bu altı kitaplı süreç sizce?

Göz açıp kaparcasına. Memleket açısından pek hayırlı bir dönem olmadığı herkesin malûmudur zannediyorum. Akıl ve vicdanla mesafemiz herhalde hiç olmadığı, olmasının tahayyül edilemeyeceği kadar açıldı. Yazarlık hikâyeme gelince, diyebilirim ki başlangıçta hiç düşünmediğim, beklemediğim kadar geniş bir okur kitlesine ulaştı yazdıklarım, bu da memnuniyet verici açıkçası.

Sizin okurlarınız Alper Kamu'yu herhangi bir polisiye karakteri sevdiğinden daha farklı seviyor. Bu sizce sadece çocuk olmasından mı kaynaklanıyor? Çocuk olmasıyla ilgilidir ancak

bununla sınırlı olmadığını düşünüyorum. Yetmişli yaşlarında bir Alman eleştirmenin Alper Kamu'yla ilgili yazısına "Hepimizin Çocukluğu" başlığını atması beni çok etkilemişti.

Bir yetişkinin zihin dünyasına sahip çocuğun, hepimizin dile getirdiğimizden daha fazlasını bildiğimize işaret ettiğini, bu yönüyle de, müktedirlere 'Zannettiğiniz kadar aptal değiliz' mesajını verdiğini iddia ediyordu yazar. Belki biraz bununla alakalıdır.

Alper Kamu'nun arkadaşı Altan'a gelmek istiyorum. Alper Kamu ile zıt ve tuhaf bir ilişkileri var. Altan'ı yaratır, yazarken nereden yola çıktınız, neden öyle bir çocuk?

Altan'a ilham veren bir karakter vardı benim çocukluğumda açıkçası. Mahallede anlattığım hikâyelere, uydurduğum palavralara itibar etmeyen, benden dört beş yaş büyük kolejli bir çocuktü. Zekiymi, iyi eğitilmişti ve o güne kadar rahat rahat atıp tutan bana fena halde baltayı taş vurdüğümü hissettirmişti. Bu duyguyu kahramanımın da yaşaması gerektiğini düşündüm. Bir de artık Alper Kamu'nun sıkı bir rakiple yüzleşmesinin zamanı gelmişti.

Satranç önemli bu roman için. Siz bu romanı satranç üzerinden nasıl hamlelerle kurguladınız?

Satrançla ilgilenmeye başlayan herkesin ilk öğrendiği kavramlardan biri fedadır; uzun vadeli avantaj elde etmek için taş kaybetmeyi göze almak... *Kıyamet Park*'ın önemli temalarından biridir fedanın aynı zamanda. İki çocuk arasındaki rekabetin bir metaforu olan satranç, kahramanımıza neyin ne için feda edilebilir olduğunu sorgulatacaktır.

Bayi toplantısı için gidilen mekânın, yani o lüks otel Kıyamet Park'ın isminden, neden ona bu ismi verdiğinizden bahsedebilir misiniz biraz?

Hep birlikte el ele, şarkılar türkülerle dünyayı yok oluşa götüren bir yapıyı iyi anlatıyor diye düşündüm. Utanç verici bir lüks, şatafat, savurganlık içinde bir nümayişe tanık oluyoruz burada. Tam gaz giden bir kıyamet yolculuğu içinde sistemin kazananlarını, kaybedenlerini ve elbette araclarını tanıyoruz.

Alper Kamu büyüyecek mi yoksa hep bu yaşta mı kalacak?

O hep beş olan ve kalandır. Alper Kamu'nun büyümesi, onu özgün kılan niteliklerin yok olması anlamına gelir. Alper Kamu'nun dünyayla derdi bitmez ama bu kitaptakine değinecek olursak aidiyet ile özgürlük çatışması diyebiliriz.

Kıyamet Park- Bir Kamu Davası 3 / Alper Canıgüz / Alfa Kitap / Roman / 248 Sayfa •

Yatakta telefona bakıyoruz

Sevgili kitap terapisti, eşim de ben de telefonumuza bağımlıyız. Yatağa girdiğimizde bile hiç konuşmadan bir saat sosyal medyaya bakıyor ya da arkadaşlarımızla mesajlaşıyoruz. Bir öneriniz var mı? Elif

Sevgili Elif, sanırım bu söylediğiniz deritten bugün milyonlarca insan muzdariptir. Bütün doktorlar, özellikle de uyku problemleri hakkında konuşanlar, yataktan bir saat önce telefon, tablet ya da bilgisayarların elden bırakılması, ekran süresinin bitirilmesi gerektiğini bas bas bağırarak anlatmalarına rağmen bizler muhtemelen telefonlarımızı uyumadan üç saniye önce başucumuza koyuyoruz. Ve uyandığımızda da yine ilk yaptığımız şey muhtemelen kendisini elimize alıp bakmak. İşin doğrusu bütün bunların bize, beynimize, yaratıcılığımıza, ilişkilermize, kişiliğimize etkilerini henüz bilemiyoruz, çünkü maalesef bilim böyle birkaç yıl içerisinde hemen bazı sonuçları bulup önümüze koyacak hızda ilerlemiyor. Bir konuda kesin karara varılması için pek çok çalışma yapılması, bunların hepsinin karşılaştırılması, yayımlanması ve tekrar tekrar değerlendirilmesi gerekiyor ve biz henüz o kadar zamandır akıllı telefonlara maruz değiliz. Bundan on yıl sonra gerçek etkileri artık net bir şekilde dillendirilmeye başlandığında muhtemelen çok şaşıracağız, üzüleceğiz, ama bu iş böyledir. Yıllarca mısırözü yağı yersiniz ve sonra birileri çıkar ve keşke yemeseydiniz der.

Aslı Perker

Bibliyoterapi

Okumak duyguları tanımanızı sağlar, ruhunuzu iyileştirir. Haftalık bibliyoterapi seansına hoş geldiniz. Derdinizi yazın, derman olacak kitabı söyleyelim...

bibliyo@gazeteoksijen.com

Şunu demek istiyorum; bu yaptığınız neleme sebep oluyor henüz net olarak bilmiyoruz ama tahminlerimiz var. Şimdi düşündüm de, her akşam eşinizle yatağa girip elinize birer kitap alıyorsa ya da

nuz nasıl olurdu? Aslında aynı şey değil miydi? Yani gün sonunda kendi dünyalarınıza çekilmiş olmuyor muydunuz? Sorun ne? Sanırım sorun içeriği. Instagram'da gördükleriniz muhtemelen bir okuma materyalinden daha içeriksiz ve kıymetsizdir. Peki, bu ne yapar? Bizim içeriksizleşmemize mi sebep olur? Olur. Bu ne yapar? Sanırım konuşacak, düşünecek pek bir şeyimiz kalmaz. Bu ne yapar? Sanırım insanlığı bir nebze aptallaştırır. Bu ne yapar?

Daha kalitesiz bir yaşantıyı getirebilir. Bu sabah yegenim sordu, "IQ yükselir mi?" Yükselir. Ne dersiniz?

Düşebilir de. Düstükçe de elimize telefonumuzu daha sık alacağımız ve orada gördüklerimizle yetineceğimizin kesin. Bir kısır döngüye girmiş olacağımız da.

İçerik konusunu bir kenara koyarsak (ne bileyim belki de telefonunuzdan *Oksijen*'deki birbirinden nitelikli makaleleri okuyorsunuzdur) bir de tabii bu halin ilişkide yarattığı kopukluk meselesi var. Muhtemelen içinizden biri komik bir video seyrederip onu arkadaşına gönderiyor. Aynı yatakta olduğunuzda göre zevkleriniz aynıdır diye düşünüyorum, aynı anda aynı videoyu arkadaşlarınıza gönderiyor bile olabilirsiniz. Tuhaf olurdu değil mi?

Hani farkındalık diye hep konuşuluyor ya, aslında işte galiba bu resmin farkına varmak – ki siz ayırdına varmış gibi görünüyorsunuz – ve eğer istiyorsanız bu resmin içinden çıkmaz gerekiyor.

Gevezelik edeceğim tuttu. Şimdi size bir ödev verecek ve sonra da aşağıda, reçetede birkaç kitap önereceğim. Ödev şu: Mark Twain'in *Âdemle Havva'nın Güncesi* kitabını alın ve yatakta birbirinize sesli olarak okuyun. Hem gülmüş olursunuz hem de yeni bir ritüel başlatmış. Ne dersiniz?

REÇETE:

1. *Âdemle Havva'nın Güncesi ve Seçme Öyküler* / Mark Twain / Çeviren: Akşit Göktürk / Yapı Kredi Yayınları / Öykü / 148 Sayfa
2. *Yüzeysellik: İnternet Bizi Aptal mı Yapıyor?* / Nicholas Carr / Ufuk Kitapları / Araştırma-İnceleme / 279 Sayfa
3. *Televizyon: Öldüren Eğlence – Gösteri Çağında Kamusal Söylem* / Neil Postman / Çeviren: Osman Akinhay / Ayrıntı Yayınları / İnceleme / 224 Sayfa •

Çok satanlar

YERLİ

YABANCI

Amazon Türkiye, D&R, eğanba, Hepsiburada, İdefix, Kitapyurdu, Remzi Kitabevi, Trendyol çok satanlar listelerinin ortalamasıyla oluşturulmuştur.

- 1 *Okçu'nun Yolu* Paulo Coelho Can Yayınları
- 2 *Balıkçı ve Oğlu* Zülfü Livaneli İnkılap Kitabevi
- 3 *Yaşamak Sakinlik İster* Özgür Bacaksız Destek Yayınları
- 4 *Var mısın? - Güçlü Bir Yaşam İçin* Doğan Cüceloğlu Kronik Kitap
- 5 *Efsun* Selahattin Demirtaş Dipnot Yayınevi

- 6 *Kayıp Tanrılar Ülkesi* Ahmet Ümit Yapı Kredi Yayınları
- 7 *Fareler ve İnsanlar* John Steinbeck Sel Yayıncılık
- 8 *Suç ve Ceza - Hasan Ali Yücel* Klasikleri, Fyodor Mihayloviç Dostoyevski, İş Bankası Kültür Yayınları
- 9 *Sımyacı* Paulo Coelho, Can Yayınları
- 10 *Seyir* Piraye Mona Kitap

The New York Times Çok Satanlar Listesi

Kurgu edebiyat

- 1 *The Wish* Nicholas Sparks Grand Central
- 2 *Cloud Cuckoo Land* Anthony Doerr Scribner
- 3 *Apples Never Fall*, Liane Moriarty Holt
- 4 *The Last Graduate* Naomi Novik Del Rey
- 5 *The Man Who Died Twice* Richard Osman, Pamela Dorman

Kurgu dışı

- 1 *Peril*, Bob Woodward & Robert Costa, Simon & Schuster
- 2 *Vanderbilt*, Anderson Cooper & Katherine Howe, Harper
- 3 *American Marxism*, Mark R. Levin, Threshold Editions
- 4 *No Cure For Being Human*, Kate Bowler, Random House
- 5 *The Body Keeps The Score* Bessel van der Kolk Penguin

Bolu Tiyatro Günleri 19 - 25 Ekim arasında Necip Fazıl Kültür Merkezi'nde. Festivalde Sunay Akın, Emre Karayel, Nilgün Belgün, Sumru Yavrucuk tek kişilik oyunları ile yer alıyor.

Yekta Kopan
Rafta Kalmamın
yekta.kopan@gmail.com

Roberto Bolaño'nun veda romanı

İspanyolcanın en çok konuşulan kült yazarı Roberto Bolaño'nun hayatı boyunca yayımlanan son kitabı *Lümpen Roman*, erişkinliğin kıyısında bir özgür irade öyküsü

1953 yılında Santiago'da doğuyor Roberto Bolaño. Orta halli bir ailenin çocuğu. Sıksa, miyop, disleksi ve kitap kurdur bir çocuk. Okulda sık sık yaşıt zorbalığına uğruyor. Ailesinin 1968'de Mexico City'e taşınmasıyla kabuğunu kırıyor. Okulu bırakıp gazeteciliğe başlıyor. Sol hareketin içinde aktif bir isim oluyor. 1973'te, Salvador Allende'ye destek amacıyla Şili'ye gidiyor. Pinochet'nin darbesinden sonra, "terörist" olduğu şüphesiyle tutuklanıyor ve sekiz gün gözaltında kalıyor. Hapishane gardiyası olan iki eski sınıf arkadaşı tarafından kurtarılıyor. Sonraki yıllarda bu "gözetli anlatısı"nın gerçekliği çok tartışıldı. Kimilerine göre Bolaño, o tarihlerde Şili'de değildi. Kimilerine göre bu olay sadece "Dans Kartı" ve "Dedektifler" hikâyelerinin kurmaca dünyasıyla sınırlıydı.

Sonraki yıllar ülkeden ülkeye, garsonluktan çöpçülüğe kadar işten işe dolaşmakla geçiyor. Bir yandan şiir yazmaya devam ediyor. Daha iyi para kazanacağına inandığı için düzyazıya geçmesiyle hem kendi kaderi

değişiyor hem de dünya edebiyatı büyük bir yazarla tanışmış oluyor. Üst üste ses getiren romanlar geliyor kendisini Güney Amerikalı olarak tanımlayan yazardan: *Vahşi Hafiyeler*, *Uzak Yıldız*, *Katil Oropular*, 2666.

Roberto Bolaño giderek İspanyolcanın en çok konuşulan yazarı oluyor, ödüller ödülleri kovalıyor. Ancak ne yazık ki 2003 yılında karaciğer yetmezliğinden hayata veda ediyor. Rivayet o ki, 2666'yı yazdığı günlerden itibaren karaciğer nakli bekleme listesinde ve öldüğünde üçüncü sırada.

Karanlıkta yaşayan karakter

Lümpen Roman, Roberto Bolaño'nun ölmeden önce yayımlanan son romanı. Onun bize veda bir anlamda. Kısa ama vurucu bir veda.

Peki bu romanı vurucu kılan ne? Kitabın konusu şöyle özetleniyor arka kapakta: "Anne babaları bir trafik kazasında ölünce erkek kardeşiyle Roma'da yapayalnız kalan Bianca, iki gizemli adamın eşliğinde yetişkinlerin dünyasına adım attığında, başkalarının olduğu kadar kendisinin de derinlerinde yatan en karanlık yönlerini keşfedecektir." Ancak bu kısa özetten daha derin bir yere salıyor cıpasını yazar. Kitabın anlatıcısı ve diğer karakterleriyle, okurun arasındaki duygusal makasın kapanmasına izin vermeyen *soğukkanlı* bir üslup kullanıyor. İsimsiz ve geçmişsiz karakterlerin, bugünsüz ve yarısız sürüklenişlerine an be an ortak olmamızı sağlıyor. Ama bir adım ötesine geçirmiyor okurunu.

Kitabın isimli ve geçmişli tek karakteriyse, ana karakterimizin kilidinin açılmasını sağlayan bir anahtar gibi. Her boyutuyla *karanlıkta yaşayan* bu karakterin dönüşümlerle dolu geçmişi, anlatıcımızın karanlığını sayfa sayfa parçalıyor. Sakin ve dolaysız anlatım, okuru da bu çözümlenin tanığı kılıyor. Üstelik bu çözülmeyi, merakı dinç tutan bir gerilimin içinde veriyor Roberto Bolaño. Böylesine sade bir üslupta, yakalanması zor bir heyecanı yakalıyor yazar. Sayfaları hızla çevirmek istiyor okur. *Lümpen Roman* yazarın en iyi kitaplarından olmasa da, romanın açılışı, anlatıcı ve kardeşinin iki yabancıyla evde geçirdiği günler ve sona giden yolculuk unutulacak gibi değil.

Edebiyatın erken kayıplarından biri Roberto Bolaño.

Lümpen Roman / Roberto Bolaño / Çeviren: Seda Ersavcı / Can Yayınları / Roman / 128 Sayfa

Kâmrân Yüce ve Yıldız Kenter, *Çöl Faresi*, 1968

Erdoğan Ersever, Şükran Güngör, Uğur Say, Müşfik Kenter, Kamran Yüce, Gülsen Tuncer, Bülent Koral, Güler Kıpçak (Ökten)- Candan İsen (Say), Yıldız Kenter, Meral Taygun, Ersin Sanver

Müşfik Kenter ve Yıldız Kenter, *Salıncakta İki Kişi*, 1969 (Milliyet gazetesi arşivi)

Kent bir ekip işiydi biz ekip olmayı unuttuk

Deniz Yüce Başarır, önemli bir hafıza çalışmasına imza attı. Babası tiyatrocı Kâmrân Yüce'nin arşivine daldı ve Kent Oyuncuları'nın kuruluş hikâyesini *Perde Kapanmasa Görecektiniz*'de anlattı

Kent Oyuncuları'nın kuruluşundan usta tiyatro adamı Kâmrân Yüce'nin arşivi; kızı, yayıncı Deniz Yüce Başarır tarafından açılarak Kenter Tiyatrosu'nun ve Türkiye tiyatrosunun tarihini aydınlatan bir kitaba dönüştürüldü. *Perde Kapanmasa Görecektiniz - Kâmrân Yüce'nin Arşivinden Kent Oyuncuları'nın Kuruluş Hikâyesi (1959-1986)* (İstanbul Büyükşehir Belediyesi Yayınları) tiyatronun kültür hayatının merkezinde olduğu bir dönemi tanıklıklarla, zengin görsel arşiv ve anılarla anlatıyor.

NAZLI BERİVAN AK

Perde Kapanmasa Görecektiniz Kâmrân Yüce'nin Arşivinden Kent Oyuncuları'nın Kuruluş Hikâyesi (1959 - 1986) / Deniz Yüce Başarır / Anı-Arşiv / İstanbul Büyükşehir Belediyesi Yayınları

Kent Oyuncuları'nın kuruluş hikâyesini yazma fikri nasıl oluştu?

Yıldız Kenter'in ölümünün ardından İstanbul Belediye Başkanı Ekrem İmamoğlu, Kenter Tiyatrosu'na sahip çıkacağını müjdesini vermişti. Projenin gerçekleşeceği haberi çıkıp da, belediye tiyatroyu satın alınca, dedim ki: "şimdi tam zamanı babamın arşivini gün yüzüne çıkarmanın". Başar'a (Başarır) gittim ve "arşivi düzenlemek konusunda bana yardımcı olur musun?" diye sordum. O da sağ olsun hemen kolları sıvadı. Başta Cengiz Özkara-bekir olmak üzere İstanbul İçerik Atölyesi'ndeki dostlarımız kitabın fikrini hemen sevdi. Kültür A.Ş. de sıcak bakınca, bir yıl süren yoğun bir dönem geçirdik. Tabii sadece evdeki arşivle sınırlı kalmadı çalışma; sahaf-

lara, eski anı kitaplarına da uzandı. Sonra ben oturdum bilgisayarın başına, hafızamın en derinlerine inerek yazmaya koyuldum.

Ama bazen kim kimdir sorusu çıktı karışımıza, bazı oyunlardan fotoğraf olmadığını fark ettik. Kimseyi atlamamak için çok özen gösterdik. Araştırdık, çalıştık. Tüm görselleri Başar taradı, hatta bazılarını 2-3 kez... Dostlar meselesine gelince, mümkün olduğunca ilk dönemlerdeki isimlere gittim. Çünkü asıl anlatmak istediğim dönem, kitabın adından da anlaşılacağı üzere Kent Oyuncuları'nın kuruluş yıllarıydı. Konuştuğum herkes çok tatlı anılarla şenlendirdi bu hikâyeyi. Haldun Dormen, Genco Erkal, Göksel Kortay, Sema Özcan, Güler Ökten, Salih Sanver, Mustafa Alabora ve Can-Uğur Say çifte teşekkür borçluyum. Sadece anlattıklarından ötürü değil, babamı bana bir kez daha yaşattıkları için de. Şimdi elime alıp baktığımda bana büyük bir mutluluk veriyor. Ve bu mutlulukta sevgili hocamız Bülent Erkmen'in o özenli, detaycı tasarımının da payı büyük. Öyle mutlu etti ki beni, hem kitabı tasarlamayı kabul etmesi hem de babamı tanıyan biri

olarak o dönemin ve onların ruhuna sahip çıkması...

Yıldız Kenter olmadan Kent Oyuncuları'nı konuşmak mümkün değil elbette...

Yıldız Kenter olmasa Kent Oyuncuları hiç var olmazdı. Liderdi o, hocaydı, adı üstünde yıldızıydı tiyatronun. Hayatımda tanıdığım en çalışkan insanlardan biriydi. Belki de en çalışkanı. Bir sahne hatırlıyorum mesela: İzmir'de *Harold ve Maude* turnesindeyiz. 15 dakikalık ara olmuş, ben de kulise geçmişim. Yıldız Teyze aynasının önünde İngilizce bir şeyler söylüyor kendi kendine. Sonradan anladım ki, *Ben Anadolu*'nun Amerika turnesi için ezber yapıyor. Hemen hemen her sahnesinde müthiş bir performans gösterdiği oyunun en küçük aralığında başka bir oyunun İngilizcesine hazırlanıyor, düşünsene. İşte Yıldız Kenter böyle biriydi. Mesleğine tutkun, dehşet disiplinli, iktidar sahibi bir kadın.

60'lı yıllarda tiyatro bu ülkenin insanları için ne anlama geliyordu?

60'lı yıllar Türkiye'de tiyatronun altın devri gerçekten de. İnsanların sosyal hayatının bir parçası tiyatro. Önem verilen, saygı duyulan, Batı'ya dönük yüzümüze ait bir etkinlik. Sanat ama eğlence de aynı zamanda. Bir sürü yeni topluluk kuruluyor. Çoğu da ilgi görüyor. Kent

60'lı yıllar Türkiye'de tiyatronun altın devri gerçekten de. İnsanların sosyal hayatının bir parçası tiyatro. Önem verilen, saygı duyulan, Batı'ya dönük yüzümüze ait bir etkinlik. Sanat ama eğlence de aynı zamanda. Bir sürü yeni topluluk kuruluyor. Çoğu da ilgi görüyor. Kent

Yıldız Kenter olmasa Kent Oyuncuları hiç var olmazdı. Liderdi o, hocaydı, adı üstünde yıldızıydı tiyatronun. Hayatımda tanıdığım en çalışkan insanlardan biriydi.

Oyuncuları da bu güçlü ve yoğun ilgiden güç alarak, kendi binalarını inşa ettirme yoluna gidiyorlar zaten. Tabii bu güç ve kararlılık, bana sorarsanız, asıl Yıldız Kenter'den geliyor.

Tek adam fikri işlemiyor

Kitaba başlarken, "Hepsinden öte, tiyatrodaki ekip olmanın önemini kavrayalım. Sadece tiyatrodaki değil, yaptığımız her işte elbirliğine değer verelim, 'ben' değil 'biz' olma hissine sıkı sıkıya tutunalım," diyorsunuz...

Kitaptan okurlara en çok geçmesini istediğim fikir bu. Hiçbir iş tek adam fikriyle yapıldığında doğru işlemiyor. Ekip olmanın değeri de artık iyice unutulmaya başlandı. Yöneticinizden farklı düşünmeye, onu eleştirmeye hakkınız kalmadı nerdeyse. Oysa hep söylerim: İyi niyetli bir muhalefet, bir ekibin, şirketin ya da ülkenin geleceği için en değerli öğelerden biridir. Yayıncılık ya da tiyatro, ekip olmadan asla yürürmez. Ama düşünmen, eleştirebilmen, tartışmasın yapıp, sonra yine birlikte, el ele yürüyebilen bir ekip. Böylesi makbul. Kent Oyuncuları'nın 60'lı yıllardaki başarısının altında bu yatıyor gerçekten de.

Deniz Yüce Başarır-Kâmrân Yüce, 1986

"Babam ekibin entelektüel dinamosuydu"

Bize babanız Kâmrân Yüce'yi anlatır mısınız?

Her kız çocuğu için babası özeldir. Benim babam yaşama sevinciyle dolu, coşkulu, mesleğini ve insanları çok seven bir adamdı. Ekibin entelektüel dinamosu olduğunu da çocukken değilse de genç kızlığımda hissedirdim ama bu kitabı yazmak için dostlarıyla konuştuğumda, belgeleri tekrar okuduğumda iyice emin oldum bundan.

Muhsin Ertuğrul'un babanız Kâmrân Yüce ile yolları nasıl kesişiyor?

Babam şiir yazar, şiirlerini edebiyat dergilerinde yayımlatmaya başlamış bir hukuk öğrencisi o yıllarda. Şükran Güngör ile de fakülteden arkadaşlar. Şiirlerini yazınca ilk ona okutuyor. O denli yakınlardı. Muhsin Ertuğrul'un Küçük Sahne'yi kuracağı haberini alınca, ikisini de bir heyecan sarıyor ve başvuruyorlar. Kenter kardeşler ise Ankara'dan öğrencisi Muhsin Ertuğrul'un. Yani onları birleştiren kişi elbette Muhsin Bey. Kenter kardeşler hocalarının Devlet Tiyatrosu'ndan ayrılmasıyla birlikte İstanbul'a geliyorlar 1959'da. Muhsin Bey onları bir çatı altında topluyor. Önce isimleri Birleşik Sanatçılar. Sonra Site Tiyatrosu, en sonunda da Kent Oyuncuları.

"Pandemiden önce müthiş hareketli bir tiyatro ortamı vardı"

Bugünün tiyatro dünyasına bakınca, geçmişten bugüne neler kalmış, yolda neler kaybolmuş?

1961 yılında Raşomon diye bir oyun oynuyorlar. Hasılat raporu var elimizde. Bir cumartesi günü 405 bilet satmışlar suarede. Müthiş bir rakam değil mi? Tiyatro büyülmüş bir dünya. Ama büyü de çağından ayrı düşmez. Pandemiden önce İstanbul'da müthiş hareketli bir tiyatro ortamı vardı. Pasaj aralarında, apartman dairelerinde, bodrumlarda oyun seyrettim ben

son birkaç yılda. Bir karşılaştım kimisinin dekoru ama yürek vardı. Bazen de özensizlik vardı elbette. Çağın dilini televizyon dizilerindeki o kasıtlı ağalardan sözcükleri sanan metinler de vardı. İstanbul tiyatroyla direniyor, diyor-dum o günlerde. Pandemi çok etkiledi tiyatrocuları. Devlet de hiç el uzatmadı. Ama ben tiyatroya ve tiyatrocuya inancımı hiç kaybetmem. Geçmişten kalani alıp, geleceğe bakabilen ekipler hep olacaktır. Bugün de var. Bu zorlu günler de geçecek.

Kanada, Birleşik Krallık, Amerika'da kapalı gişe oynanan Uyandığında Sesim Yoktu, 21 Ekim 20.30'da Tamer Levent rejisiyle Eskişehir Zübeyde Hanım Kültür Merkezi'nde.

Söyleşi

Erdal Beşikçioğlu'nun tiyatrodaki kadına şiddet, televizyonda yıkılmaya mahkum imparatorluklar üzerine söyleyecekleri var. "Tavrımı sosyal medyada yazarak göstermeyi sevmiyorum," diyen oyuncunun işleri belli ki çok ses getirecek

PINAR ÇELİKEL

pinar@gazetecisjien.com

Pandemi yasakları sonrası hızlı geri dönüş diye buna denir. Erdal Beşikçioğlu Ankara'daki Tatbikat Sahnesi'nde Zeytinburnu'ndaki Fişekhane'de iki salonu birden ekledi. Sezonun açılış oyunu *Küvetteki Gelinler*, Beşikçioğlu'nun rejisiyle geçen hafta prömiyer yaptı. Kanadalı yazarlar Beth Graham, Charlie Thomlinson ve Daniela Vlaskalic'in yazdığı *The Drowning Girls*'den Beliz Coşar'ın çevirdiği *Küvetteki Gelinler*'de Hazal Türesan, Selin Zafertepe ve Naz Göktan rol alıyor. Oyun, üç kadının aynı adam tarafından yok edilmelerini anlatılıyor.

Diğer yandan Beşikçioğlu yeni bir televizyon dizisi ile dijital platformlarda olacak. Kaan Müjdec'i'nin yazıp yönettiği ilk dizisi, *Hamlet*, 19 Ekim'den itibaren GAIN'de izleyiciyle buluşuyor! Dizi geçen ay Avrupa'nın en büyük televizyon içeriği festivali Series Mania'ya seçilen ilk Türk yapımı olmuş ve uluslararası kategoride prömiyerini gerçekleştirerek övgü toplamıştı.

Yani Beşikçioğlu'nun adını bu ara daha sık duyuyor olacaksınız. Her ne kadar sokakta yürüdüğünde arkasından hâlâ, "Komiserim" diye seslenseler ya da "Behzat Amirim" ile başlayan sevgi mesajları olsa da bu yepyeni işler ile görkemli kariyerine yeni başarılar eklemesi sürpriz olmayacak.

Ankara'nın İstanbul'a en 'yakışıklı' transferi Beşikçioğlu'na gündemini sorduk.

Tatbikat Sahnesi'nin yeni oyunu *Küvetteki Gelinler*'i İstanbul Sözleşmesi'nin iptalinden sonra mı seçtiniz?

İstanbul Sözleşmesi ile ilgili pek çok şey paylaşıldı sosyal medyada. Ama ben tavrımı sosyal medyada yazarak göstermeyi sevmiyorum. Bunu eylemsizlik olarak değerlendiriyorum. Önce o konuyu irdelemek, o konuya dair anlatacak ne varsa bunları seçmek ve söyleyeceklerimi bir eylemle gerçekleştirmek istiyorum. Evet, *Küvetteki Gelinler*'i repertuvara almamızın

İzin verirsiniz Erdal kardeşiniz başka roller de oynayacak

ERDAL BEŞİKÇİOĞLU
"İstanbul Sözleşmesi'nden vazgeçilmesinden sonra bunun için bir sebep sunulmasını bekledim. Beni tatmin edecek geçerli sebepleri bulamayınca dikkat çekmek için bu metni sahnelemeyi seçtim."

sebebi de artan kadına şiddet ve kadına saygısızlık temasının altını çizmekti. İstanbul Sözleşmesi'ne karşı ülkenin siyasilerinin tutumunu eleştirmek üzere seçtiğimiz bir eser bu. İstanbul Sözleşmesi'nden bir sebep sunulmasını bekledim. Beni tatmin edecek geçerli sebepleri bulamayınca dikkat çekmek için bu metni sahnelemeyi seçtim.

Siz Erdal olarak meseleye nereden baktınız? Şiddet mi var sahnede?

Üç kadının aynı adam tarafından sevgileri kullanılıp ardından da küvette biten hikayesi aslında. Seyirci olaya direkt küvetten dahil oluyor. Yorum olarak ilahi adaleti gündeme getirip öldükten sonraki o hukuki yapısını da ilahi adaletle tamamlamaya çalıştık. Kendi içinde hukuk sorgusu da olan bir oyun oldu. Sahnedeki üç kadın aynı zamanda nüktedan bir tavırla ve öz eleştirileriyle hikayeyi anlatıyorlar. Kadının yalnızlığı ve sevgiyi olan açlığının kadın üzerindeki en büyük zaafının altını çizmek istedik. Bunu da biraz daha ironik bir şekilde anlatıyoruz.

Metne müdahaleniz ve eklemeleriniz oldu mu?

Metnin sahneye koyuş biçimi değişebilir elbette. Biraz daha geleneksel Türk tiyatrosu üzerinden, meddah adaptasyonu ile üç kadını bir sahnede buluşturdum. Ama metnin içinde en ufak bir değişikliğe gitmedim, cümleleri ile oynamadım. Oyunu kendi üslubumuzca seyirciye sunmaya çalıştım. Özetimiz budur.

Tiyatro izleyicisi sahnede sizi görmek istiyor özellikle ama bu kez sahnede üç kadın var. Her biri ölmüşler, birer küvetler, şiddet görmüşler ama öz eleştiri yapabiliyorlar. Sizce izleyen kadınlar ne hissedecekler?

Tiyatronun asıl amacı bir ayna tutmaktır. Bazen kendinize bile itiraf edemediğiniz cümlelerin şak diye suratınıza vurulduğu yerdir sahne. O yüzden tatlı bir tedavi edici ve onarıcı bir tarafı vardır. Burada izleyiciler kendi dünyalarındaki iz düşümleriyle beraber yol alacaklar. Zaman zaman kendi zaafarını görüp istemsiz kahkahalar atıp bazen de istemsiz gözyaşları da dökcekler.

olaylar nedeniyle devam ettiremedik. Onun yerine başka sahnelerde turne tiyatrosu olarak devam edebildik. Şimdi Fişekhane'de bir ana sahnemiz, bir de 100 kişilik küçük salonumuz var. Ankara'da da İstanbul'da oynayacağız. İzmir, Antalya, Antep'e de gideceğiz.

Bu hızlı giriş iki yıllık pandemi açlığı mı?

Biz bu organizasyonu pandemi öncesinde kurmuştuk. Tam sistemin çarkları dönmeye başladığı anda pandemi devreye girdi. Biz de salonları kapattık ve durduk tabii.

Tarihe geçmişiz işte, insan neden yaşar ki?

Nasıl geçirdiniz pandemiyi?

Aileme vakit ayırdım. Çok özlemişim. Yıllardır onlarla vakit geçirmeden durmadan çalışmıştım. Eğer çocuğunuza iyi bir eğitim vermek istiyorsanız ortak çalışmak zorundasınız. Ya çocuğunuzu göreceksiniz onunla beraber büyüyeceksiniz ya da iyi bir altyapı hazırlayacaksınız. Ülkede hepsini bir arada yapacak doygunluğa ulaşmış bir altyapı yok. Beraber oyun oynadık. Ömer dersle hiç ilgilenmedi. Çocukların ilgi alanlarının daha farklı alanlarda olduğunu gördüm. Ömer uzay ve evrenle ilgilenmeye başladı. Tabii bu ilgi alanını okulda bulamıyoruz. Bu bana fark etmediğim şeyleri gösterdi.

Evde otururken de eğitime ve aileye eleştirel bir tavırla bakmaya başladınız yani. Tam sizlik bir tavır bu...

Evet bir parça öyle oldu. Gerçekten siyasetle hiç ilgilenmedim. Derdimiz büyük bir korkuydu. Bir daha dünya uluslarının hiçbirinin böyle bir korku ile sinanmalarını istemem.

Çok korktunuz mu?

Herkes korkunca korkuyor-sunuz. Bu bulaşıcı bir hastalık. Pandemiden çok daha kötü. Bir hezeyan haliydi her şey başlangıçta. Eve giren şeyleri yıkarken yaptığınızı sorgulamıyorsunuz. Bir sistem oluşturuyorsunuz ve o sistemde yaşamaya çalışıyorsunuz. Hijyen politikası denilen şey dönişüyor bir anda iş. Ama sanırım telkinle çok daha sağlıklı çıktık bu dönemden.

Behzat Ç.'nin ruhu Saygı ile devam ediyor aslında. İzlediniz mi diziye? Nasıl buldunuz?

İzledim tabii. Çok da beğeniyorum. Zaten Behzat Ç.'nin tüm karakterleri çok güçlüydü. Yıllar sonra Harun'u Konya İl Emniyet Müdürlüğü'ne koyun yeniden bambaşka bir hikaye başlasın. Akbaba'yı narkotiğe koyun yeni olaylar anlatsın. Hayalet'i istihbarata koyun yeni bir durum başlasın. Bunların hepsi kendi içinde çok güçlü karakterler. Tabii ki başınızdaki eğitmenin ya da şerifin de çok büyük önemi var. Serdar Abi de (Akar) bu enerjisi çok doğru yönlendirdi. Ortaya da çok fenomen bir iş çıktı. Nasıl hoşuma gitmesin! Tabii ki gidiyor. Tarihe geçmişsiniz işte. İnsanın hayatındaki yaşam amacı nedir ki? •

"Hamlet'i duyunca rolü sormadan tamam dedim"

Şimdi tiyatroyu finanse etmek için televizyona iş yapmak şart. GAIN'deki diziniz *Hamlet* doğru zamanda mı başlıyor?

Hamlet para kazandırmız bir iş olmadı. Ama ruhsal olarak beni çok tatmin eden işlerden biri oldu.

Dizi *Hamlet*'in krallığı ile Büyükkada'daki fayton imparatorluğu arasında bağ kuruyor. İzleyici sıkılasın?

Çok güzel bir adaptasyon. Kaan çok güzel becermiş. Bana telefon açtı. Daha o bir şey anlatmadan, "Ben oynuyorum" dedim. "Sormayacak mısın?" dedi. "Yok oğlum, *Hamlet*'i oynamayacağıma göre amcası Cloudius'u oynayacağım herhalde" dedim. "Evet," dedi. Şöyle yanıtladım: "Burada tehlikeli bir durum var. *Hamlet*'te amca çok kötü karakter olarak görünüyor. Ama sen çürümüş bir krallığı yıkıyorsun, faytoncu-luk krallığı. Üstelik bunu amca üzerinden yıkıyorsun. Amcanın da tebaaya karşı bir sorumluluğu var. Yıkılmış bir hikayede yeniden yapılanmayı öneren bir kahraman ile karşı karşıyayız. Kötü olamaz. Bu çatışmaya hazır mısın? Senin dramaturjik gelişmen bunu kaldıracabilir mi?" diye sordum. Aldığım yanıtlar hoşuma gitti. Bence izleyici sevecek bu karakteri.

Dijital platformlara dizi yapmak oyuncuları çok tatmin ediyor. Siz ne düşünüyorsunuz?

Harika bir şey. GAIN'e *Hamlet*'i yaptık. Şimdi bizim İngiltere'den aldığımız, repertuvarımıza kattığımız ve bence 21'inci yüzyılın en büyük hastalığı olan görünürlük sendromu üzerine bir iş teklif ettik başka bir dijital platforma. Onun çekimlerine başlayacağız. Ben dijitalden çok memnunum.

Bu görünürlük sendromu oyunculara aittken topluma yayıldı. İşinizi elinizden mi alıyorlar?

Sosyal medya ve ellerdeki akıllı telefonlardan sonra başka ne olabilirdi ki? Böyle değerlendirmek doğru değil ama. Evet popüler kimliklere her zaman ülkenin ihtiyacı var ama farkındalığı sağlayacak insanlara da ihtiyaç vardır. Hepsinin ayrı bir yeri ve ağırlığı vardır. İkisi birbirinin rakibi olamaz. İkisi birbiri ile çatışamaz.

İzleyiciler size hâlâ Behzat diye sesleniyor. Ancak üç-beş oyuncuya kismet olacak bir şey. Nasıl hissettiriyor? Zorluyor mu?

Bu durum bana da nasip oldu. O dönemin kendi yapısı içinde koca bir ekibin aynı ülkeye konsantre olmasıyla ortaya çıkmış bir işti Behzat Ç. Bunun değeri çok büyük. Ölçülebilecek bir şey değil. O yüzden ben bunu bir lütf olarak görüyorum. Evet, benim bir yeğenim var. Adı Behzat idi. Evet o oynadı bu dizide. Ama Erdal diye de bir kardeşiniz var. O da başka roller oynayacak. Çünkü adamın mesleği bu. Tamam Behzat'ı başka bir yerde görelim, bağrımıza basalım. Ama yeni çocuklar da doğurmamıza müsaade etmeleri gerekiyor.

Hazal Türesan

Kadın olmak yetiyor onları anlamak için

"1800'lerde yaşanmış gerçek bir hikayeye sahip *Küvetteki Kadınlar*. Yaşadığım zamandan Bessie'ye bakmak, onu anlamak, sıkıştığı yeri görmek maalesef hiç zor değildi. Anlayamayıcı çok isterdim, kadının tek başına güçsüz ve sahiplenilmeye ihtiyacı olan bir varlık olarak kabul edilmediği bir zamanda olmamayı. Yani kadın olmak yetiyor zaten Bessie, Margaret ve Alice'i anlamak için. Seyircinin şahit olması için kurgulanmış bir oyun. Kadın, toplum, baskı, teslimiyetler, arayışlar, eksiklikler... Herkes kendi penceresinden, almak istediği şeyi alacak."

Naz Göktan

Ben de her kadın gibi manevi şiddete maruz kaldım

"Maruz kaldığı şiddet değil belki ama canlandırdığım Alice bana çok uzak bir karakter değildi. Ben

de hayatımın belli noktalarında manevi şiddete maruz kaldım ve kalmaya devam ediyorum. Kadının birey olarak yaşayamaması, sürekli çevresine hesap verme durumunda kalması başlı başına bir şiddet aslında. Alice'in yeni kuşağı temsil ediyor olması önemliydi benim için.

Erdal Hoca söylemişti; 'Oyun bir hamaset içermiyor, nüktedan bir tavır takınıyor.' diye. Bu çok önemli. Komedide tavrı değil. Nüktedan bir tavır var meseleye bakış atmosferinde. Seyirciyi hem güldüren hem tedirgin edip içine kötü bir his salan duygusu var oyunun."

Selin Zafertepe

Kendimizle de yüzleşmemiz gerekiyor

"Kadınların özgürlüğünün, özgünlüğünün, onurunun çöpe atıldığı günlerde, kadının psikolojisi üzerinde manipülasyonlar yapıldığı, dövüldüğü, tekmelediği ve hatta öldürüldüğü bir dönemde yaşıyoruz. Bu ne yazık ki yüzyıllardır değişmeyen bir gerçek. Tabii ki kimseye bir şey öğretme misyonuna sahip değilim. Sadece yan yana olduğumuzu, kendimizle de yüzleşmemiz gerektiğini ve şiddeti anlayıp ne boyutta olduğunu görmemiz ve hep birlikte çözüm yolları aramamız gerektiğini düşünüyorum."

Üçüncü sezonun başlangıcında Logan'ı nasıl göreceğiz?

Yeni bir mücadelenin içinde olacak. Kendini ispatlamaya çalışan, asi bir oğlu var ve besbelli ki bu kafası karışık oğlu hırpalanacak. Çok yalnız bir çocuk. Logan'ın bu konuda elinden bir şey gelmez ama onu seviyor.

Jesse'ye (dizinin yaratıcısı ve yazarı Jesse Armstrong) işin ilk başında "Logan çocuklarını seviyor mu?" diye sordum. "Hem de sonuna kadar" dedi. Çocuklarının onun için ne kadar değerli olduğunu ve yaşadığı hüsrancı belirlediğinizde bu, dizinin temeli oluyor. Bunu hiç açıkça görmüyoruz, hiç ifade etmiyor ama onları seviyor. İşte, oradan yola çıkıyoruz. Bu sezonda çocuklarına duyduğu sevgi yüzünden çok bocalayacak. İşin trajik bir yanı da var, o açıdan Shakespeare hissi veriyor.

Nasıl bağ kuruyoruz?

Logan Roy'un ailede kan dökülmesinin şart olduğunu açıkça belirttiği o ikinci sezonun son bölümünün çekimi nasıldı?

Harika bir sahneydi, neler olacağını da gayet güzel ortaya koyuyordu. Hikaye ancak Jesse'nin altından kalkabileceği, ilginç bir yola girdi. Jesse yan olayları hikayeye eklerken odak noktasından asla sapmıyor. Olacakları söyleyemem tabii ama beklentilerimin ötesinde olduğunu belirtmeliyim.

Son bölümde yüzünüze odaklanan o sahnede Kendall konuşurken belli belirsiz gülümsüyordunuz. Logan'ın "İşte benim oğlum!" mu diyordu?

Bir ölçüde öyle, evet. Logan daha önce Kendall'a katil olamayacağını söylemişti. Öldürebilen ama kendini bu işten sıyırmayı da başarabilen bir katilden söz ediyordunuz aslında. Kendall'ın bu çabasıyla bir bakıma gurur duyuyor tabii ama Kendall'ın içinde bir katil değil, katilmiş gibi davranıyor. Yani günün sonunda o bir Logan Roy değil.

BRIAN COX:

İzleyici zokayı yuttu kurtulamıyor

Succession'ın üçüncü sezonu 18 Ekim'de beIN Connect'te. Unutulmaz bir karakter yaratan Brian Cox'a göre dizi bize aslında kim olduğumuzu hatırlatıyor

Jesse Armstrong'un siz çekime devam ederken bile senaryoyu sürekli geliştiren birçok yazarı var. Aynı zamanda, oyuncuların repliklerini çok farklı şekillerde ifade etmelerine de izin veriyor. Bir tiyatro sanatçısı olarak böyle çalışmak size çekici geliyor mu?

Jesse'nin çalışma tarzını seviyorum. Diziye hakimiyeti benzersiz. Üstüne, mükemmelliği de sevmiyor. Çektiğimiz bir sahneyi fazla mükemmel bulduğunda hafiften çıkıştım ona; "Senin hatan çünkü mükemmel yazıyorsun" dedim. "Ben 75 yaşındayım, sen 50, bu nedenle benim bunları söylemeye hakkım var. Sen çok yeteneklisin, bu senin için hem lütuf hem lanet. Bunun kabullen

artık" dedim.

Bu karakterlerin neredeyse hiçbirinin sevilesi olduğu söylenemez. Peki böyle hırslı, böyle dağılmış karakterlerle dolu bir diziyi neden seviyoruz?

Çünkü bize özünde kim olduğumuzu hatırlatıyor. Birçoğumuz için karanlık çağrışımlar yapıyor, çok fazla çağrışım var. Ama Jesse'nin yeteneği de bu. İnsanları bu diziye dahiyane bir şekilde çekti, izleyiciler balık gibi yakalandı. Succession'ın zokası yuttular ve kurtulamıyorlar.

Bu yüzde birlik, hatta binde birlik kesimin içinde olan, varlıklı insanlarla ilgili bir dizi.. Ama yine de bağ kurabiliyoruz. Bu nasıl oluyor?

Galiba hepimizin hırsları

olduğu için. Hırslarımıza bazen ket vururuz, bazen onları gömeriz, bazen peşlerine düşeriz, bazen de onlardan utanırız. Bence insanları yakalayan şey Succession'ın çıplaklığı çünkü istismar ve dil açısından cırlıcılık bu dizi. Senaryoyu okuyunca benim bile "Bunu gerçekten söylemek zorunda mıyım?" dedim. •

BOCALAYACAK

Bu sezonda çocuklarına duyduğu sevgi yüzünden çok bocalayacak. İşin trajik bir yanı da var, o açıdan Shakespeare hissi veriyor.

Sinema

Bond'u değiştiren Bond

Daniel Craig'li filmler öncekilerden daha olgun ve sağlam kurulmuştu ama No Time To Die Bond külliyatını tümünden değiştirdi

BURAK GÖRAL

Casino Royale'den başlayıp No Time to Die ile biten beş filmlik bu özel 'James Bond evreni' Bond'un kadınlara karşı olan güvensizliğini ve bazen de acımasızlığını, yaratıcısı Ian Fleming'in orijinal romanındaki nedene sıkı sıkıya bağladı. Sadece bu beş filmin değil, külliyatın en iyilerinden biri sayılan Casino Royale'de za-

ten biraz yüksek egolu bir adam olan Bond, âşık olduğu Vesper Lynd'den büyük bir kazık yemiş ve böylece kadın cinsine duyduğu güven derinden sarsılmıştı.

Casino Royale kitabının finalinde bir meslektaş hastane yatağındaki Bond'a şunu söyler: "Çevreni insanlar kuşatsın sevgili James. Onlar uğruna savaşmak, ilkeler için savaşmaktan daha kolaydır. Ama kendin 'insan' olup da beni hayal kırıklığına uğratma sakın.

Yoksa muhteşem bir makineyi yitirmiş oluruz!"

Daniel Craig'den önceki Bond filmlerinde Bond her zaman erkeklerin ajan fantezilerinin en sevilen temsilcilerinden biri olmuş, karşısına çıkan her kadını kazanmış, defalarca dünyayı kurtarmış, tehlikelerden hep kendinden emin bir şekilde kurtulmuştur. Ümitsizliği, aşk acısını, endişeyi pek tatmamıştır ya da meslektaşının da belirttiği gibi bir

çeşit 'makine' olarak kariyerini devam ettirmiştir.

Bu kez 'Bond kızı' yok

Daniel Craig, Bond aktörlerinin içinde kesinlikle en şanslı olanı. Çünkü diğerlerine çizilen sınırlı karakterden öteye geçerek onun bazı insani ikilemler yaşamasına izin verdiler. Hareket alanını genişlettiler: Tarihin en ünlü erkek ikonlarından birini sadece aksiyon kahramanı olarak değil insan olarak da irdeleyen, hatta feminist dokunuşlar dahi barındıran 'yeni nesil' Bond filmlerinin öznesi olmasını sağladılar. En önemlisi, bu ikonik karakterin beş film boyunca sağlam bir dramatik yapıyla kurulan yolculuğunu tamamlamasına da imkan tanıdılar. Bu beş filmde de hiçbir karakter hafıza kaybına uğramış gibi davranmadı, önceki filmlerde yaşanan bütün olaylar ve bıraktıkları etkiler yerli yerinde durdu.

No Time to Die'in da jenerik öncesinde büyük bir aksiyon yerine, içinde Bond'un olmadığı, karlar içindeki Norveç'te geçen etkileyici bir flashback sahnesi

karşılıyor seyirciyi. Sonrasında bu farklı başlangıç yine farklı bir adımla devam ediyor. James Bond, Vesper'dan sonra ilk kez âşık olduğu kadın olan Madeleine (Léa Seydoux) ile romantik bir tatil geçirirken yaşanan bir suikast yine güven krizi başlatıyor. İlk kez bir Bond 'Bond kızı' diye tanımlanan kadınlarla değil, ona 'eşlik eden' kadın karakterlerle cinsellik barındırmayan ilişkiler kuruyor. Üstelik bunlardan biri teşkilatta onun yerine geçen, yine 007 kodlu, farklı ırktan güçlü bir kadın. Diğeri de Küba asıllı genç bir ajan olan Paloma. Bond ikisine de küçük cinsel imalarda bulunsun da dengeli ve asla tacizkâr olmayan bakış açısı kendisini hissettiriyor.

Cary Joji Fukunaga'nın yönettiği No Time to Die aksiyon sineması açısından da oldukça doyurucu bir film. Özellikle de küçük bir İtalyan kasabasının daracık yollarında çekilmiş araba takip sahnesi Bond külliyatının en sık aksiyon sahnelerinden biri olarak anılacaktır.

Ve bakalım bunu nasıl Bond filmleri takip edecek. •

Şili'deki Naziler

Netflix'in yeni belgesel serisi Colonia Dignidad ilk sezonu platformda yerini aldı. Paul Schafer liderliğinde Şili'ye gelen bir Alman Nazi tarikatının yaptığı inanılmaz insanlık suçlarını anlatan belgesel, tanıklarla konuşuyor, fotoğraflar gösteriyor ve olayların geçtiği mekanlara uğruyor. Nazileri sadece 2. Dünya Savaşı sırasında ve Almanya'da sananları yanltan belgesel serisini dehşet içinde izleyebilirsiniz.

Suç ve spor

Sporla suçun yolları pek çok defa keşişti. Netflix'in yeni belgesel serisi, bu keşişimin yaşadığı altı inanılmaz hikayeyi ekrana taşıyor. 2002 Kış Olimpiyatlarındaki artistik buz pateni skandalı, esrar kaçakçısı bir motor sporları yıldızı, İtalya futbolunun şike skandalı Calciopoli ve nicesinin anlatıldığı belgesel, bu olayların bilmediğiniz yüzlerine de bir bakış atıyor.

Boşuna mı klişe?

Kırmızı kablo mu mavi kablo mu? Yağmur altında öpüşmek gerçekten romantik mi? Peki ya bir anda ağzındaki suyu püskürtmenin komedisi? Netflix'te yayına giren Attack of the Hollywood Cliches, kullanılan bütün klişelere bir göz atıyor. Onlarla kavga etmeden, neyin neden kullanıldığını açıklamayı amaçlayan yapım bunu da uzmanlarına soruyor, yani yönetmenlere, senaristlere, yapımcılara ve oyunculara... Birçok ünlü ismin kamera karşısına geçip klişeleri anlattığı komik belgeseli gülmeden izlemek mümkün olmayacak.

Cüneyt Özdemir'i kızdıran belgesel

Ünlü gazeteci "Netflix mi Edis'e para verdi, Edis mi Netflix'e?" diye sorsa da genç şarkıcının yıldızlığa uzanan yolculuğunu hatırlamak isteyenler Starlight belgeseline başvurabilir. Edis'in inişlere ve çıkışlara sahne olan kariyeri ve genç şarkıcının kendi tarzını kabul ettirme sürecini anlatan belgesel birçok konser ve kulis görüntüsü de içeriyor. Biraz pop dinlemek isterseniz, uygun bir seçenek. **MEHMET DİNLER**

+

BİR MİLLETİ TANIMLAYAN
VE TARİH YAZAN
BİR KADININ GERÇEK HİKAYESİ

MATT
DAMON

ADAM
DRIVER

JODIE
COMER

VE
BEN
AFFLECK

BİR RIDLEY SCOTT FİLMİ

SON DÜELLO

15 EKİM'DE SİNEMALARDA

20TH CENTURY STUDIOS SUNAR BİR SCOTT FREE/PEARL STREET YAPIMI BİR RIDLEY SCOTT FİLMİ MATT DAMON ADAM DRIVER "SON DÜELLO" JODIE COMER VE BEN AFFLECK
MÜZİK HARRY GREGSON-WILLIAMS KOSTÜM TASARIMI JANTY YATES EDITÖR CLAIRE SIMPSON YAPIMCI ARTHUR MAX GÖRÜNTÜ DARIUSZ WOLSKI, ASC SORUMLU KEVIN HALLORAN DREW VINTON MADISON AINLEY
YAPIMCILAR RIDLEY SCOTT, p.g.a. KEVIN J. WALSH, p.g.a. JENNIFER FOX, p.g.a. NICOLE HOLOFCENER, p.g.a. MATT DAMON, p.g.a. BEN AFFLECK, p.g.a.
UYARLANAN KİTAP ERIC JAGER SENARYO NICOLE HOLOFCENER & BEN AFFLECK & MATT DAMON YÖNETMEN RIDLEY SCOTT FİLM MÜZİKLERİ HOLLYWOOD RECORDS 20TH CENTURY STUDIOS

20TH CENTURY STUDIOS'A AİTTİR. SADECE TANITIM AMAÇLIDIR. BU MATERYALI SATMAK, ÇOĞALTMAK VE DİĞER TRANSFER İŞLEMLERİ KESİNLİKLE YASAKTIR.

+

“Orijinal içeriklerimizin çıkış noktası, yeni medya ile çok alakalı. Yeni medyanın en etkileyici ve kalıcı öngörülen trendi online beceri kazanma araçları olunca, Puhutv’de hem eğlenceli hem de fikir verici içerikler yaratmak istedik.”

Hayat Atölyesi Sushi:

“Geçen sene bu fikirle yarattığımız ve hayata geçirdiğimiz ilk orijinal içerik. Suşu uzmanı olmadığınızda öğrenmesi ve uygulaması zor kabul edilen bir yemek, bir kültür. İzleyiciyi hem İstanbul’da yolculuğa davet ettik hem de işin püf noktalarını öğrenirseniz evde suşi yapmanın imkansız olmadığını gösterdik.”

Hayat Atölyesi Pizza:

“Bir sonraki seri olmayı hak ediyordu çünkü çoğumuz pandemi günlerinde iyi kötü bir pizza deneyimi yaşamıştık. “İyi pizza nasıl olur?” sorusunun peşinde beş bölümlük bir seri yarattık. Üstelik arzu eden, programa konuk olan usta şefler eşliğinde pizza yapmayı da öğrenebilir!”

Fikir veren eğlence

Puhutv bu sezon ilk kez yabancı dizi kataloğu oluşturmanın yanı sıra yeme-içmeden ‘iyi yaşam’a uzanan alanlarda orijinal içerikler de üretiyor. İçerik Müdürü Eda Göklü dinledik

Zeynep Tokuş Yılmaztürk kendini tanıma yolculuğunu, mutlu bir yaşam sürme arayışında yöntemlerini, aldığı kararları paylaşıyor.

Hayat Atölyesi Leica ile 0 Anlar:

“Hayatını fotoğrafçılığa adanmış ilham verici isimleri konuk ettiğimiz bir seri oldu. Yönetmen-yazar Mu Tunç, fotoğraf sanatçısı Bennu Gerede gibi isimler bu sefer kamerası önüne geçtiler, fotoğrafçılık yolculuklarını paylaştılar..”

Mu Tunç hikayesini anlatırken ona birlikte bir dans videosu da çektiği oyuncu-dansçı arkadaşı **Aslı Melisa Uzun** eşlik ediyor. **Bennu Gerede**, çok özel iki isim eşliğinde hikayesini anlatıyor. İlk, annesi, **Altın Portakal En İyi Yönetmen Ödülü’nü** kazanan ilk kadın yönetmen **Canan Gerede**, diğeri dostu, birçok defa projelerde bir araya geldiği mücevher tasarımcısı **Sevan Bıçakçı**.

Mutluluk Laboratuvarı:

“İyi yaşam ve Türkçede de artık yaygın kullanımıyla ‘wellness’ kavramına dokunmadan olmazdı. Her gün birbirimize “Nasılsn?” diye soruyoruz. Peki “Mutlu musun?” diye sorulsa ne cevap verirdik? İşte fikrinin özünde bu soru yatıyor. Kendini keşfetme, doğayla bütünleşme ve bilgiyi, mutluluğu paylaşma üzerine umut verici bu hikayenin fonu olarak Kapadokya’yı belirledik. Beş bölümlük yolculuğun rehberi ise ödüllü bir oyuncu, aynı zamanda yoga ve acro yoga eğitmenliği yapan **Zeynep Tokuş Yılmaztürk** oldu.” •

Aşk oyununa anında analiz

Kahramanımız Semih sonunda mutluluğu yakalayabilecek mi? Orta! Kafa! Aşk! ile romantik gelişmeler sıcaklığına yorumlanıyor

BURAK KURU
buribaker@gmail.com

ikilisi de Semih’in ataklarını değerlendirir.

Can Sipahi’nin canlandırdığı Semih karakterinin sosyal ortamlardaki tüm iniş çıkışları, göze girdiği ya da kendini rezil ettiği anlar, Mesut Çak (Engin Hepileri) ve Fikri Bilir’in (Cengiz Bozkurt) yorum ve analizleriyle daha eğlenceli hale geliyor.

Tabii ki spikerlerin tarafı belli: Semih’in aradığı aşkı bulmasını istiyorlar o nedenle kahramanımızın kazanması onlar için de önemli. Her bölüm, kırılma anında mutlaka bir uzmana bağlanıp, pozisyonu tartışıyorlar.

Başkalarının ilişkileri hakkında konuşmak her zaman çok ilgi çekici bir konu başlığıdır. Yönetmen koltuğundaki Can Evrenol ve senaryoda imzası olan Zeki Enes Akkan bize Selin ve Semih ilişkisinin tüm perdelarını aralıyor.

Orta! Kafa! Aşk! karşılaşacağınız sevdiğiniz bir dizi. Spikerlerimiz Mesut ve Fikri’nin yorumlarını iyice sindirirseniz sosyal ortamlarda benzer durumlarla karşılaşan arkadaşlarınıza daatabilirsiniz hem. Benden söylemesi. •

Dinozor sevgisi bitmez

Çocukların dinozorlara meraklı olmaları zekalarını geliştiren sağlıklı bir ilgi ve bu konuda yapılmış iyi diziler de mevcut

Yapılan bir araştırmaya göre dinozorlara ilgi duyan çocuklar daha zeki olabiliyorlarmış. Bilim insanları bazı çocukların dinozorlara gösterdiği bu yoğun ilgiyi gelişmiş bir ‘kavramsal ilgi’ olarak adlandırıyorlar.

Dinozorlar çevrelerinde olan bir hayvan değil, canlısını görme ihtimalleri de yok ama onlar bu soyu çoktan tükenmiş varlıklar hakkında her şeyi öğrenmek istiyorlar ve hatta bu konuda araştırma da yapabiliyorlar. Bu ilgi sadece merak ettikleri bir konu hakkında daha çok bilgi edinmelerine değil, bilginin peşinden koşmalarına, kararlı olmalarına ve dikkatlerini daha iyi toplamalarına da fayda sağlamakta.

BURAK GÖRÖL

Bu nedenle onların bu meraklarına iyi gelecek ilgi çekici yapımlar arasında bulunan bazı dizileri sıraladık...

Giganotosaurus, 4+
Türkiye’de de bilinen çocuk kitapları serisinden uyarlanan *Giganotosaurus* da milyonlarca yıl önce henüz dünya üzerinde insanoğlu yokken, çocuk dinozorlardan oluşan bir grup

arkadaşın maceraları anlatılıyor. Grubun her bir üyesinin farklı karakterdeki çocukları simgeleyen kendilerine ait mizaçları, zaafları ve becerileri var. Grubun dışında olan ama o çevrenin en büyük dinozoru ise Giganotosaurus’tur. Küçük dinozor ekibinin maceraları bir şekilde hep ona bağlanır. (Netflix)

Dino Dana, 5+

Prime Video’nun Kanada yapımı orijinal çocuk dizilerinden biri. Dana, ablası ve anne-babasıyla birlikte mutlu mesut yaşayan, dinozorlara, araştırma yapmaya ve öğrenmeye son derece meraklı 9 yaşında bir kız. Dinozorlarla o kadar takıntılı bir şekilde ilgilenmekte ki günlük hayatının içinde de gittiği her yerde onları görmekte. Hatta hayal gücüyle yarattığı bu çeşitli türlerdeki dinozorlar saye-

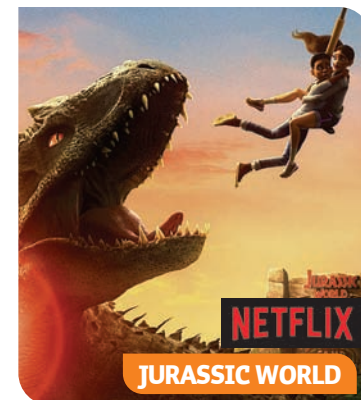

sinde kendi çevresindeki bazı sorunlara da çözüm bulmakta. (Prime Video)

Jurassic World: Kretase Kampı / Jurassic World Camp Cretaceous, 9+

Genç çocuklar için yapılmış bu animasyon dizisiyle ünlü Jurassic Park teması devam ettiriliyor. “Genç çocuk” ifadesini boşuna kullanmadık. Yeni açılan bir Jurassic World kampının ‘kapana kısılan’ ilk konukları farklı kişilik özelliklerinde olan ve farklı sosyal konumlardan gelen 13-14 yaşlarındaki altı

çocuk. Her ne kadar Netflix dizisiye 7+ sınıflandırma vermiş olsa da bazı sahneleri sinema filmlerindeki kadar gerilimli olabiliyor. Ailecek takip edilebilecek heyecanlı bir dizi. (Netflix)

Dinotrux, 7+

Aynı adlı çocuk kitaplarından uyarlanan animasyon dizide Transformers ile dinozor filmlerinden bir karışım oluşturulmuş. Yarı dinozor yarı inşaat araçları olan T-Trux’lar dünyaya benzeyen başka bir gezegende yaşanan bir dostluk hikayesi anlatıyor. Dinozor türlerinden yola çıkılarak oluşturulmuş pek çok renkli karakter barındırıyor. Arkadaşlık ve iyi geçinmek temalarına vurgu yapan, bolca aksiyon sahnesi içeren heyecanlı maceralar anlatılmakta. (Netflix) •

Sibel Köse ile Michiel Borstlap, Love Songs albümünün ilk konserinde 17 Ekim'de 25. Uluslararası Ankara Caz Festivali'nde. Konser 17.00'de başlıyor.

Azılı katil şimdi aile babası

You üçüncü sezonuyla Netflix'te. Artık baba olan Joe Goldberg'ün hedefinde bu kez yan komşu Natalie var

Caroline Kepnes'in *You* ve *Hidden Bodies* adlı çok satan romanlarından uyarlanan Netflix dizisi *You* için ilişkiler, seri cinayet ve kitap sevgisi hakkında bir komedi denebilir. Ama dizi aynı zamanda arzu, şiddet ve fazla merakın sonuçlarını konu alan modern bir hikaye olarak da görülebilir. *Gossip Girl*'ün iyi çocuğu Penn Badgley'nin hayat verdiği New York'lu kitapçı Joe Golderg, genç yazar adayı bir kadını önce sosyal medyadan 'stalk'ladı. Sonra hem onun hem de ekran başındaki bizlerin hayatının içine girmeyi başardı. O gün bugündür tuhaf gözleri, iç sesi ve zaafıları ile bu beceriksiz katilin maceralarını merakla takip ediyoruz. Joe, ne yaparsa yapsın, nereye taşınırsa taşınırsın bir türlü içindeki hiddetten ve sorunlu geçmişinden kurtulamıyor. Ve bizi her seferinde çok eğlendiriyor.

DEFNE AKMAN

defnettinhanim@gmail.com

Kontrolsüz, aciz bir adam

Bu sezon dizide birçok renkli ve eğlenceli karakter var; kerameti kendinden menkul yogacı - blogcu anne Sherry (Shalita Grant), ONUN üstün cazibeli dayanılmaz bir erkek olduğunu sanan beyinsiz kocası Cary (Travis Van Winkle), mahallenin dedikoducusu ve yaşam koçu Kiki (Shannon Chan-Kent), kütüphaneci Dante (Ben Mehl), dünyanın en naif insanı jeoloji profesörü Gil (Mackenzie Astin) bunlardan bazıları.

İlk sezonun kurbanları hava atmaya bayılan zenginler, klasikleri okumayan Instagram bağımlıları gibi insanlardı. Derken, sosyal medyaclar azaldı. Bu sefer yerine kafayı kişisel gelişimle, kristallerle, spiritüellikle bozmuş Los Angeles tayfası geldi. Şimdi ise hedefte seçkin mahallelerde oturan glutensiz beslenme, örnek ebeveynlik, aşı karışıklığı üzerinden kendini tanımlayan ayrıcalıklı komşular var.

Joe'nun en temel olayı karşısındakini kontrol etmek. Bu anlamda çok sinir bozucu. Çünkü erkek şid-

Kimseyi gerçekten tammak istediği falan yok. Acı çeken kadınların kurtarıcısı olmayı görev bellemiş.

deti de aynı böyle başlayan, hedef seçen ve dalga dalga yayılan bir şey. Kimseyi gerçekten tanımak istediği falan yok. Acı çeken kadınların kurtarıcısı olmayı görev bellemiş. Kendi fantezilerini kadınlara yansıtıyor, Love'nın nasıl biri olduğunu da bu yüzden göremiyor. Hedefiyle arasına giren bir engel olduğu zaman ise gözü dönüyor.

Üçüncü sezonda fedakar bir aile babası olarak gördüğümüz Joe, gözlem yapmayı, insanları manipüle etmeyi çok seviyor. Herkesten daha akıllı olduğuna inanmış. Gelin görün ki o aslında kendini kontrol edemeyen aciz bir adam. Hiç öyle bir suç dehası falan değil. Bilakis kendi bindiği dalı kesmesine ramak kalmış durumda. İşte tam da bu yüzden *You* çok başarılı bir dizi. Bizlere kendini şahane sanan bir adamın tel tel dökülmesini anlatıyor. Ve ona gülmeye bayılıyor. •

BUGÜN BAŞLIYOR

Fragmanı izleyin

NETFLIX

Hayaletler ABD'de

Hayalet hikayelerini sever misiniz? Peki ya komik hayalet hikayelerini? 15 Ekim'den itibaren beIN Connect'te olacak *Ghosts*'un İngiliz orijinali bir hayalet dizisinin ne kadar komik olabileceğinin kanıtı gibiydi. Dizinin Amerikan yeniden çevriminin de oldukça komik olduğunu söylemek mümkün. Üstelik yeni bölümleri de bu ay içinde yayınlanacak dizinin başrollerinden Richie Moriarty'yi *Unbreakable Kimmy Schmidt*'ten de hatırlayabilirsiniz.

Goop'a seks katılmış

Gwyneth Paltrow'la özlem gidermek isteyenler için Netflix, 21 Ekim'de Sex, Love & Goop'un ilk sezonunu yayınlıyacak. Seks, orgazm ve kadın-erkek ilişkileri konusunda çiftlerin Paltrow moderatörlüğündeki uzmanlardan yardım almalarının ve deneyimlerinin paylaşılacağı reality show oldukça cesur görünüyor. Orgazm sadece iki uzvun birleşmesiyle tanımlanacak bir şey değil. Peki aslında ne? Yeni Netflix içeriğinin oldukça sıradışı bir izleme deneyimi sunacağı kesin. MEHMET DİNLER

Sıkılmış ruhların bir nefes arayışı

Farklı hayatlar yaşayan iki insanın bir İstanbul gecesinde buluşmasını anlatan *Kimya* 18 Ekim'de Netflix'te

DEFNE AKMAN
defnettinhanim@gmail.com

Birbirinden çok farklı hayatlar yaşayan Kimya (Melisa Şenolsun) ve Ender'in (Levent Üzümcü) bir akşam tanışmasını ve birbirlerine kalplerini açmalarını anlatan *Kimya*, 37'nci Varşova Film Festivali'nde Meeting Point adıyla gösterilecek.

Umut Evirgen'in İstanbul'unda yeni filizlenen DJ'leri, gece kulupleri, fasılı ocakbaşıları, müşteri segen taksicileri, performansıyla herkesi kendine hayran bırakan drag queen'leri, gecenin bir saatinde sarhoşlara yemek yetiştiren pizzacılarıyla gerçek ve yaşayan bir şehir var. Eğlence hayatının son yıllarda neşesini ve heyecanını kaybetmişti aşık. Üstüne bir de salgın yüzünden iki yıl boyunca evlere tıkıldıktan sonra, Umut Evirgen'in *Kimya*'sı asık yüzü, ciddi hayatımıza kuşkusuz canlılık ve renk getirecek.

Anlatılmayan bir İstanbul var

UMUT EVİRGEN (Yönetmen)

Filme İstanbul'un pek görünmeyen bir yüzünü,

gecelelerini anlatıyorsunuz. *Kimya* ve Ender nasıl bir gece geçiriyorlar?

Aslında var olan bir İstanbul ama çok fazla anlatılmıyor. Bildiğim bir alan olduğu için bana heyecanlı geldi. Bu, iki tane yalnız karakterin bir gece birbiriyle dertleşmesini anlatan tatlı ve masum bir hikaye. Çok sıradan bir akşam yaşıyorlar. Buna rağmen çok fazla izlemeye alışık olmadığımız bir dünya olduğu için ilginç geliyor.

Sizi işletmecilik kimliğinizle de tanıyoruz. Bu ikinci uzun metrajlı filminiz. Bir yönetmen olarak sizi neler yoruyor?

Ben 21 yaşındayken yeme-içme sektörüne girdim. Dışardan bu işlere girenler için "Herkes de mekancı oldu" diyecek onları yadırgardım. O sırada senaryo da yazmaya başlamıştım. İlk kısa filmimi çekmek istediğimim, "Bunun okulunu okumalıyım, 18 yaşından beri sinema yapanlara saygı gereği bunu yapmam gerek" diye düşündüm. Beni zorlayan; biraz önyargı ve "işletmecilik mekancı" etiketleri. Bunlara bir şekilde kulak asmadan kendi hikayelerime bakıyorum. Bunu diyebiliriz belki tek dert olarak.

Kimya kendi hayatından çok sıkılıyor

MELİSA ŞENOLSUN (Kimya)
Kimya özgür ruhlu ve maceracı ancak yalnız bir genç kadın. Ender'in nesinden etkileniyor?

Kimya hayatı tek başına yaşamaya ve her şeyi kendi halletmeye çok alışkın. Bir insanın ona yardım edebileceğine inanmıyor. İlk anda ikisini birbirine çeken merak ve cazibe.

Peki herhangi biriyle tanışsaydı, onunla da gider miydi?

Aslında Kimya için hareket noktası "Yapabilir miyim?". Belki de daha önce hiç olgun bir erkek tavlamaştır ve merak ediyor, kendine bunu kanıtlamak istiyordur.

Kimya mevcut hayatından sıkılıyor mu biraz?

Çok sıkılıyor. Kimya çok rol yapan bir karakter. Her şeyi şakaya vuruyor, iyiymiş gibi davranıyor. Çünkü bu şekilde tutunuyor.

Bence her insan 7 yaşında

BELÇİM BİLGİN (Sevinç)
Sevinç biraz gergin ve her

şeyi kontrol etmek isteyen bir kadın sanki?

Sevinç işkolk, yalnız ve obsesif kompulsif bir yanı da olan bir kadın. Her şeyin düzenli, kontrol altında olmasını isterken aslında hayatı ıskalamış.

Birbirlerinden biraz uzaklaştıklarında birlikteliklerinin seyri nasıl değişiyor sizce?

Birbirlerinden uzaklaştıklarını düşündüklerinde, gitme ihtimali belirginde, yeniden ait oldukları yere dönüyorlar. Ben her insanın 7 yaşında olduğunu düşünüyorum. Bizi o zamana kadar yaşadığımız gördüğümüz, içine doğduğumuz perspektif şekillendiriyor ve sevgiyi hayatımızın merkezine koyduğumuzda, birbirimizi yiyip bitiriyoruz. Gerçek sevgi anlayışı üzerine hepimizin düşünmesi lazım.

Sıkılmış insanlar bir nefes alıyor

LEVANT ÜZÜMCÜ (Ender)
Ender evliliğinden, mazbut hayatından biraz sıkılmış bir insan. Kimya'nın peşinden gitmesinin nedeni ne?

İnsanların bazen yaptıkları şeylerin çok planlı programlı olmadığı, hayatta aniden kar-

şılarına çıkan şeyler karşısında hiç ummadık tepkiler verdikleri bilinen bir şey. Aslına bakarsanız çok planlı bir şey yok burada. Ender sadece o an onu yapmak istiyor. Bunun nedeni belki fiziksel bir çekim. Çok sıkılmış insanlar ve hayatlarında bir nefes alacak bir şeyler arıyorlar.

Kendi özgürlüğünü mü arıyor?

Ben de uzun süre evli kalmış biri olarak bunu söyleyebilirim, Ender'in çok büyük bir umudu yok bu yaşanan şeyden. Eylemlerin ne şart altında yapıldığı tabii ki araştırılır, konuşulur ama kişi yaptıklarından sorumludur. Ve eğer kendini özgür hissetmior-san, özgürlüğünü arayabilirsin. Ama öyle mi acaba? Kapalı olduğunun farkında değil belki de. Belki o an bunları fark ediyor ve bir dönüm noktası yaşıyor.

NETFLIX

İpek Taşdan'ın yönettiği ve oynadığı Satranç oyunu, 4. sezonunda da yolculuğuna devam ediyor. Oyun, 18 Ekim'de İstanbul Duende Tiyatro'da.

Squid Game bu oyunu nasıl kazandı

Squid Game, 111 milyon hanede izlenerek Netflix tarihinin en çok izlenen yapımı oldu. Dizinin sırrını Netflix Asya Pasifik bölgesi içerik direktörü anlatıyor

Minyoung Kim, Netflix'in Asya bölgesindeki ilk çalışanlarından biri olarak 2016'da işe başlamış ve Güney Kore'nin başkenti Seul'deki ofisi kurmuş. Şimdi, Hindistan hariç Asya Pasifik bölgesinin içerik koordinatörü ve Japonya, Güney Kore, Tayvan, Avustralya, Yeni Zelanda gibi ülkelerin içeriği ondan soruluyor. 2021 yılında sadece Güney Kore içeriklerine ayrılan yaklaşık 500 milyon doların kullanımı da ona emanet. Dizinin başarısının sırlarını *The Hollywood Reporter*'a anlattı.

1 Yerel içerik stratejisi
Squid Game'in başarısı, bizim uluslararası stratejimizin de sağlaması oldu. En yerel içeriklerin en çok dolaşıma geçeceğine inandık hep. Kore'deki sokak oyunları ile ilgili bir dizinin sadece bu ülkede değil dünyada

bu kadar ilgi görmesi bizi çok heyecanlandırdı ve yepyeni bir bilgi kaynağı oldu.

2 Zamanın ruhunu yansıtması
Yayına girdiğimizde Kore'de çok beğenildi, memnun olduk. *Kingdom*, *Sweet Home* gibi çok beğenilen başka dizilerimiz de var, bunun da öyle olacağını sandık. Sonra yavaş yavaş dünyanın diğer yerlerindeki Netflix çalışanlarından mesajlar gelmeye başladı. Mail yazacak kadar uğraşmalarına şaşırarak birlikte ne de olsa onlar da Netflix'ten, haberdar olmaları normal diye düşündük. Sonra Instagram'da ve TikTok'ta giderek daha çok paylaşım görmeye başladım. Oyuncumuz HoYeon Jung'un 400 bin takipçisi bir ay içinde 14 milyona ulaştı. LinkedIn'de bile akışta sadece *Squid Game*'den bahsediliyordu. Fransa'da

Squid Game'in esası, sosyal ve ekonomik her türlü eşitsizliği anlatması.

bir uçakta, bir oyuncumuzun etrafında oturan üç kişi (hiçbiri Asyalı değil) *Squid Game* izliyormuş falan derken, anladık ki Zeitgeist'in parçası haline gelen global bir fenomen olduk.

3 Oyunların basitliği
Dizinin başarısının sırlarına gelince bence ilk önce global yanı. Yönetmenimiz seçtiği oyunların son derece basit ve anlaşılır olmasına büyük özen gösterdi.

Bu sadeliğin uluslararası başarıda büyük katkısı var bana göre. Ayrıca, konuşturma kapasitesi olan bir içeriğin izlenme şansının büyük olduğuna inanıyoruz. *Squid Game*'de de konuşulacak çok şey vardı. Ama yaratıcı bir yönetici olarak bence dizinin esaslı sosyal eşitsizlikten yani sınıf farklarından, finansal eşitsizlikten, hatta kadın-erkek eşitsizliğinden bahsetmesi. Bunlar sadece Kore'nin değil, dünyanın meseleleri.

4 Sınıf farkını eğlenceyle anlatması

Parazit'le çok farklı konseptte iki yapım. Ancak ikisinin de evrensel sorun olan sınıf farklarına dikkat çektiğini söyleyebiliriz. Ve her ikisi de bunu eğlenceli bir biçimde yapıyor. Bu kadar önemli bir mesajı, izleyici bu mesaja odaklanmamış olsa bile farkına varacağı şekilde eğlenceli bir yolla verebilmek çok önemli.

5 Genç yetişkinlerden fazlası

Sonunda ölüm olan yarışmaları daha önce izledik; mesela *Battle Royale*'de, *Hunger Games*'de. Bu tür işler, kahramanların gerçek duygularını en çığ hallerini saklamadan göstermeleriyle hep genç yetişkinlere yönelikti. *Squid Game* genç yetişkin dizisi değil ancak burada da kritik anlarda kahramanların gerçek renklerini görebiliyoruz. Bu yetişkin kahramanlar, oyunlara hemen uyum da sağlıyorlar üstelik.

6 Rengarenkliği ve karanlığı

Dizideki yarışmalar, izleyiciyi bağlayan unsurlar. Rengarenk ve sade dekor, giysiler izlemeyi zevkli hale getiren unsurlar. Ölümüne yarışırken çalan eğlenceli müzikler de öyle. Dizinin temelinde kallavi bir sosyal mesaj var ama izlemesi çok kolay, zevkli. Uluslararası alanda başarının sırlarından biri de bu. ●

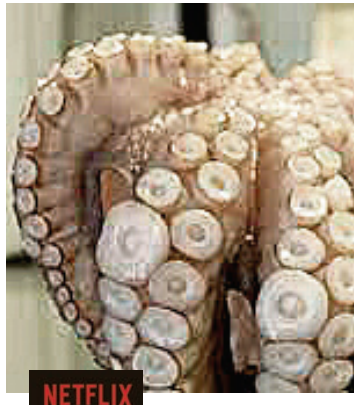
İKİ BÜYÜK ŞARKICININ DOĞUM GÜNÜ KUTLAMASINA TV BAŞINDA KATILIN

DÜNYA YEMEK GÜNÜ

16 Ekim Dünya Yemek Günü olarak takvimlerde yerini aldı. Biz de platformlarda yer alan, yemekle alakalı önemli yapımlar arasından bir liste hazırladık

Wasted! The Story of Food Waste
Waste: Dünya üzerindeki açlığın boyutlarını düşündüğümüzde insanların israf ettiği gıdanın miktarı göze gerçekten çok korkutucu geliyor. 80 dakikalık bu belgeselde dünyaca ünlü şeflerin gözünden bu israfın önüne biraz olsun nasıl geçileceğini öğreniyoruz. Anthony Bourdain ekran önünde üstelik. **(BluTV)**

Food on the Go: Hangi yemek hangi mutfığa ve kültüre ait? Peki bunlar başka ülkelere gidip orada evrim geçirince ne oluyor? Nasıl adlandırıyoruz? Bir saatlik Arjantin yapımı belgesel İtalya mutfağının Kuzey ve Güney Amerika'ya gelişini ve bu yemeklerin sonraki yolculuğunu anlatıyor. **(Netflix)**

The Platform: Özellikle çıktığı dönemde herkesin konuştuğu İspanya yapımı film, kurduğu dünya ile bu ilgiyi de hak ediyordu. Dikey bir hapishanede, üsttekilerden alttakilere giden yiyecekler ve aradaki adaletsizlikle gelen isyanın öyküsü... Tıpkı dünya gibi. **(Netflix)**

Rotten: Yiyeceklerinizin nereden geldiğini biliyor musunuz? Etiketlerde yazanları okuyor musunuz? Peki ya okuduklarınıza güveniyor musunuz? Dünya üzerinde gıda konusunda işlenen çok suç var ve iki sezonluk belgesel her bölümünde farklı bir alana eğiliyor. Çikolatadan sarımsağa kadar bir sürü gıda suçu. **(Netflix)**

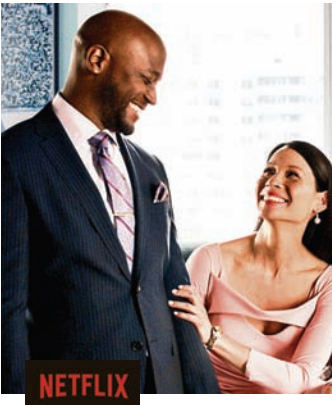
Dinner Club: Dövüş Kulübü'nün kurallarını hepimiz biliyoruz; peki ya Yemek Kulübü'nün? Yemek yemeyi, gezmeyi ve iyi dostları seven Carlo Cracco'nun yanında ünlü oyuncularla birlikte çıkacağı altı yolculuk altı hikaye anlatıyor. Türkçe alt yazısı mevcut olmasa da ilginizi çekebilir. **(Prime Video)**

DÜNYA PATRON GÜNÜ

Patronlarınızı seviyor musunuz bilemeyiz ama 16 Ekim'in Dünya Patronlar Günü gerçeğini değiştirmek zor. Patronların hikayelerinden önerilerimiz var

Boss Baby: Get That Baby:
Boss Baby son dönemin animasyon film serileri içinde en popüler olanlardan biri. Üç film, bir kısa film, bir de dizisi olan ünlü yapımın Netflix'te interaktif bir macerası da olmuştu. Bakalım seçtikleriniz sizin ne kadar iyi bir patron olacağınızı belirleyebilecek mi? **(Netflix)**

Set it Up: Hollywood genellikle patron hikayelerini anlatmayı tercih etse de arada patrondan yılmış çalışan hikayelerini anlatmış da oluyor. Aşırı baskıcı ve işkolik patronlarından bunalan iki asistanın, patronlarını birbirine âşık edip onlardan kurtulma ve elbette kendilerinin de âşık olma hikayesi. Romantik komediler iyidir, Lucy Liu daha da iyi... **(Netflix)**

Horrible Bosses 1&2: Patronlarından bıkan üç çalışan bir gün onları öldürmeye karar verir ve macera başlar. Jennifer Aniston, Jason Sudeikis, Colin Farrell gibi yıldızlarla dolu bir kadroyla eğlenceli iki film, bir hafta sonu gününüzü evde geçirmenizi sağlayabilir. **(BluTV)**

The Office: Televizyon tarihinin ikonik dizilerinden *The Office*, Steve Carrell'in harikalar yarattığı Michael Scott ile ekranların gördüğü en özel patron karakterini yarattı. Hepsı birbirinden komik dokuz sezon için söylenecek çok da bir şey yok. Başlamadıysanız geç değil, tekrar izlemek de her zaman seçenekler arasında. **(Prime Video)**

The Brand New Testament: Bir patron olarak Tanrı'yı hiç düşündünüz mü? Pis, alkolik ve şiddet düşkünün bir Tanrı profilini düşünmemişsinizdir. Oğlunun ardından kızının da kaçıp dünyaya gitmesine sebep olan Tanrı, olayları düzeltmeye çalışıyor. Kesinlikle izlemeye gereken bir yapım. **(Puhu TV)**

NOTALARIN BÜYÜSÜ

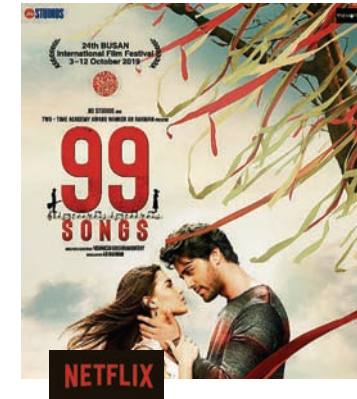
17 Ekim, Eminem ve Tarkan'ın doğum günü olmasıyla müzik dünyası için önemli bir güne benziyor. Her türden bolca şarkı duyabileceğiniz içeriklerden birkaçını seçtik

Blinded by the Light: Büyük sanatçılar sadece performanslarıyla büyülemeyi, aynı zamanda ilham da verir. Bruce Springsteen'in şarkılarını duymasıyla hayatı değişen Pakistan kökenli bir gencin, Demir Leydi dönemi İngilteresinde geçen hikayesi de bu yüzden keyifli. Hayata dair birçok şeyi şarkılardan öğrenebilirsiniz, gerçekten. **(BluTV)**

Enzo Avitabile Music Life: Enzo Avitabile çağının ötesinde bir müzisyendi. Uluslararası çapta kalitesi ne kadar üne dönüştü tartışılır ama 2012 yapımı belgesel sanatçının hakkını veriyor. Avitabile'nin eklektik müziğiyle dolu bir 1 saat 18 dakika. **(Netflix)**

99 Songs: Konu müzikse, Hindistan'dan çıkan yapımlara uğramamak olmazdı. Birçok Hint filmi gibi çok tuhaf bir konusu olan filmde, sevdiği kızla evlenebilmek için 100 tane şarkı yazması gereken tutkulu bir söz yazarının hikayesi anlatılıyor. Nereden baksan garip, nereden baksan çok eğlenceli. **(Netflix)**

Barbra: The Music ... The Mem'ries ... The Magic!: Birkaç nesil için en büyük ses sanatçısı Barbra Streisand 2017'de bir Netflix yapımı için 13 şehirlik turnunu kameralara açtı. Birçok ünlü konukla, özellikle Miami'deki finalin hazırlıkları, sahne arkası röportajları ve inanılmaz performanslar... Her anı kalite dolu. **(Netflix)**

Victorious: Biraz da ergen eğlencesi. Nickelodeon'ın son ünlü yıldızı Ariana Grande'nin yanında Victoria Justice ve Elizabeth Gillies (*Dynasty*) gibi tanıdığımız isimlerden oluşan kadrosuyla her bölümü şarkılar eşliğinde geçen dizi, ünlü olmak isteyen çocukların komik hikayesini anlatıyor. **(Netflix)**
DERLEYEN: MEHMET DİNLER

Sanat Yönetmenliğini Nazlı Kayı'nın yaptığı *Bütün Düşler Mavidir* Teatral Müzik Dinletisi 20 Eylül 2021 Pazartesi akşamı saat 20.00'de İzmir Sahne Tozu Tiyatrosu'nda.

İki kadın sanatçının bakışları

Fatoş İrwen'in *Olağan Zamanın Dışında* isimli ilk solo sergisi ile Azade Köker'in *Bir Katlin Provası* isimli sergisi merçğimizde

Bu topraklarda kadın oluş; ölü tenlerin hafızasında, griye çalan, beyaza benzeyen bir yasa tutunuyor çok uzun zamandır. Şiddetin mora bürünmüş lekesini, ölümün siyaha kaçan kızıllığını zoraki giyinerek savruluyor kadınlık. Hem ölü hem de diri...

Bu hafta sözünü edeceğim iki sergiyi birbirine bağlayan; iki kadın sanatçının, canlılığın orta yerine çöken karanlığa ve çöreklenen tutsaklığa fırlattığı bakış ve ortaya serdiği yüzleşme... Sergilerden ilki; Mayıs ayında bağımsız sergi mekanları Karşı Sanat ve Depo' da eş zamanlı açılan ve Haziran'da sona eren Fatoş İrwen'in - *Olağan Zamanın Dışında* isimli ilk solo sergisi.

Küratörlüğünü Ezgi Bakçay ve M. Wenda Koyuncu'nun yaptığı sergi; sanatçının uzun yıllara yayılan sanat üretimini seyircinin keşfine açıyor. Fatoş İrwen yaşamını sanatsal pratikleri içinde doğaltan; sanatını ise yaşam deneyimi içinden çıkaran bir sanatçı. Kurban oluş, infaz, adalet ve merhamet, çocukluktan genç kızığa oradan da yetişkinliğe uzanan süreçte zamanın kalınlığı boyunca türlü yolla Fatoş İrwen'in anlatısına konuk oluyordu. Sergide sanatçının zamanlar arası yolculuğunda içerde ve dışarda olanın, geçmişin ve şimdinin yeryüzünün ve gökyüzünün,

Zilberman - Azade Köker, *Bir Katlin Provası* sergisinden.

kadın oluşun sancıya bürünen tanıklığı eşliğinde dişil bir enerjiyle erilin dilini bükme deniyordu. Ölüme karşı yaşam biriktiren bir inatla...

Gerçeğin galerideki 'provası'

Geçen ay galeri Zilberman'da açılan ve 4 Aralık'a dek süren Azade Köker'in *Bir Katlin Provası* isimli solo sergisi ise iflah olmaz bir iştahla artan kadın katlini "prova" ediyor. Karanlığın içinde yara alan bedenler, başlamadan biten yaşamlar, çocuğa ve kadına biçilen değer, yasayla koruma altına alınamayan cinsiyetli bedenlerimiz...

Gerçeğin galerideki provası, çoğunluğu suretsiz yahut başları gövdelerinden kopmuş, içinden ışık geçen kağıt bedenler eşliğinde eril bakışın gölgesinde canlandırılıyor. Köker, şeffaf bedenler eşliğinde ölüme ve şiddete bakarken bedenlerin içinden geçen ışıkla hala sönmeyen umudu vaat ediyor. Sergide, kadının doğum ve ölüm arasındaki güzergahı içinde ışıklı bir kozaya dönüşen bedeni, kimi heykelde antik dönemin peplos giymiş heykellerini çağırıyor kimi heykelde şiddetin kurbanı çevirdiği savunmasız bir canlılığı.

Köker serginin merkezine şu soruyu yerleştirir: "Dünya ve yaşamın doğuşuna kaynaklık eden güçte bir dişil enerji nasıl oluyor da toplumsal düzende kayboluyor? Onu susturup sınırlandıran ve diğlen kılan nedir?" Bu soruya cevabı Simone de Beauvoir'a yaslanarak vermek gerekir hiç şüphesiz:

Bildiğiniz gibi Simone de Beauvoir 1949 tarihli *İkinci Cinsiyet* kitabında cinsiyet meselesini biyolojik bir bilgi olmaktan çıkıp doğadan koparak, sosyo kültürel bir yerde tutar ve tarihsel bir incelemeye tabi tutar. Nihayetinde varlığı sonuç kadının bireysel ve toplumsal olarak ezilerek ikinci cins durumuna düşmesidir. Kadın ve erkek arasındaki eşitsizlik durumunu ise ataerkil düzene bağlar. Bu düzen hem kadını hem de erkeği hiyerarşik bir düzende ayırmış ve süreç böylece tarihsel ve kültürel bir senaryo eşliğinde öteden beri işlemeye devam etmiştir. Cinsiyetin biyolojik gerçekliği kadın oluş yahut erkek oluş tarihsel düzlemde kültürel ve sosyal düzenin şekillendiği normlar olarak katılmıştır. •

Fashion Week İstanbul, global benzerleri gibi pandemi nedeniyle bir süredir dijital platformda gerçekleşmeye başlamıştı. Moda Tasarımcıları Derneği (MTD) bu sezon tiyatrodan, edebiyata, gastronomiden müziğe, güzel sanatlardan grafik tasarıma birbiriyle iç içe olan bu endüstrilerin, İstanbul'dan aldıkları ilhamla sıra dışı üretimleriyle bir araya gelsinler istemiş.

Hem Türk hem de yabancı izleyiciyle - pandemi kurlarları çerçevesinde - fiziksel olarak bir araya gelince sıra dışı bir sanat projesi oluşturmuşlar: *Fashion Week İstanbul presents İstanbul State of Mind*. Biz her ne kadar adına sergi desek de aslında sergiyi gezenlerin bir tecrübe yaşamasını hedeflemişler. İzleyicilerin statik bir sergiden çok farklı sunum şekillerine ve performanslara ve daha da önemlisi İstanbul'a şahit olacakları; sanat- sahne sanatları-tasarım-müzik-edebiyat alanlarında sadece Türk isimlerle kürasyonu gerçekleşen bu sıra dışı sergiye dair projenin sözcüsü, MTD Direktörü Banu Bölen ve projenin küratörü Kerimcan Güleriyüz ile bir araya geldik.

Nedir bu İstanbul State of Mind projesi? Kimin düşü olarak doğdu?

Biliyorsunuz FWİ, Türkiye Tanıtım Grubu himayesi altında, İHKİB liderliğinde İMA ve MTD ortaklığıyla yani sektörün eğitimden tasarıma, hazır giyimde her oyuncusunun temsil edildiği bir çatı yapıyla gerçekleştiriliyor. Sorumluluğumuz Türk tasarımını İstanbul'u da tanıtarak global endüstri ile buluşturmak. Bu kapsamda dijital olarak gerçekleştirdiğimiz moda haftasına ek olarak, hem İstanbul'u İstanbullulara hem de yurt dışına taşıyabileceğimiz hibrit bir model yaratma arzusundaydık. Hem pandemi şartları hem de modanın etkilediği, etkilendiği yaratıcı endüstriyi bir araya getiren bir proje gerçekleştirmek istedik. *İstanbul State of Mind* konseptiyle resim, tiyatro, edebiyat, karikatür, desen, fotoğraf, video art, teatral performans - moda tasarımı ile bir araya gelsin istedik. Amacımız gezenleri İstanbul'la, İstanbul'un yaratıcı endüstrisiyle ve o endüstri İstanbul'u nasıl yorumluyor o gözle buluşturmak. Kısaca Türk moda endüstrisinin hayalidi.

Adına sergi diyoruz ama bu aslında

ELİF TANRIYAR

etanriyar@gazeteeskijien.com

Banu Bölen

Dijital defile fiziksel sergi

Fashion Week İstanbul kapsamında, İstanbul'daki 2 farklı noktada düzenlenen *Fashion Week İstanbul presents İstanbul State of Mind* sergisi, modayla sanatın farklı dallarını bir araya getiriyor

"Yaşanacak bir tecrübe" değil mi?

Moda; tiyatrodan edebiyata, gastronomiden müziğe, güzel sanatlardan grafik tasarıma farklı alanlarla nasıl bir arada yer alacak?

Kesinlikle öyle. Akaretler yani İstanbul'un "ev" yaşamına, bir apartman kesitine şahit olduğumuz bir alan.

Akaretler 25 ve 27 numaralı apartmanlarda, 14 - 17 Ekim tarihlerinde, her gün belli saatlerde gerçekleşecek okumalarda, oyuncular ünlü modacıların tasarımlarını giyerken, sahnede sergi ziyaretçilerinin bizzat gezebileceği bir prova olarak da görülebilecek. Serginin "sokak" bölümü ise Likör Fabrikası'nda...

Proje küratörü, Kerimcan Güleriyüz:

"Bu sergi İstanbul'a bir aşk mektubum"

İki mekânda gerçekleşen senaryoyu nasıl kurguladınız?

Bu sergi teklifi gelince uygunluğunun gerçekten sıradan ve sıkıcı olamayacağı net idi fakat bu etkinliği nasıl gerçekleştirebileceğimizi konusunu düşünmek benim için çok keyifli bir zihin macerası oldu. "Moda/Sanat/Hayat, nasıl, nerede buluşuyor, hangi ortamlarda nasıl değişken oluyor ve asıl bir etkileşme aracı olarak 'moda' nasıl bir rol oynuyor?" sorusu ile başladı ve gerisi kendiliğinden geldi.

Bu projede yer alacak sanat eserlerinin genel yerleştirilmesi nasıl olacak?

Çok eklektik bir proje oldu çünkü bu klasik bir galeri sergisi değil sonuçta. En doğal halleriyle -bir nevi safari park gibi doğal ortamında- evde, duvarda ya da müzede gibi...

İstanbul tüm bu senaryoda başrolde. Peki nasıl?

Olabilirdi ancak her noktasında ama kişilere de çok dokunmamaya çalışarak... En sevdiğim şehre bir nevi aşk mektubu hali içinde yaklaşılabilmekten çok keyif aldım.

Kerimcan Güleriyüz

Üst kat daha müze usulü bir sergi - İstanbul'a dair işlerin gösterildiği, alt kat ise 1800'lerden günümüze İstanbul sokaklarında bir yolculuk... Giren girmez ise sergiye sizi yine canlı bir tablo, performatif bir kurguda tasarımcı koleksiyonlarından özel parçalar karşılıyor olacak. İstanbul Fashion Week'e katılan 38 tasarımcımızın da kıyafeti yer alacak ve tüm ziyaretçilere açık gerçekleşecek. Ayrıca sergimizi yurtdışında turneye çıkartmayı planlıyoruz. •

Türkiye'den 10 dizi HBO Max ekranında

Dünyanın en önemli dijital platformlarından HBO'nun 2022'de Türkiye'ye geleceği kesinleşti. Ama bizim sektör şimdiden kendine bu dünya devinde yer buldu

NESLİHAN AKDAŞ

Bu hafta Türk diziciliğinin kalbi Cannes'da, Covid sonrası ilk kez gerçekleştirilen küresel televizyon fuarı MIPCOM 2021'de attı. 150'den fazla ülkeye ulaşan sektör için çok önemli bir mecra burası. Salgın dönemindeki yüzde 20'lik yükselişin etkisiyle yıl sonunda 600 milyon dolara yaklaşması beklenen Türk dizi ihracatı, 2023 için de 1 milyar dolara gözünü dikti. Belki de son dönemin en önemli gelişmesi, 10 dizinin HBO Max tarafından alınması oldu. Sektördeki son gelişmeleri, yurt dışına en çok ihracat yapan şirketlerden Madd Entertainment'ın Genel Müdürü Ateş İnce anlattı.

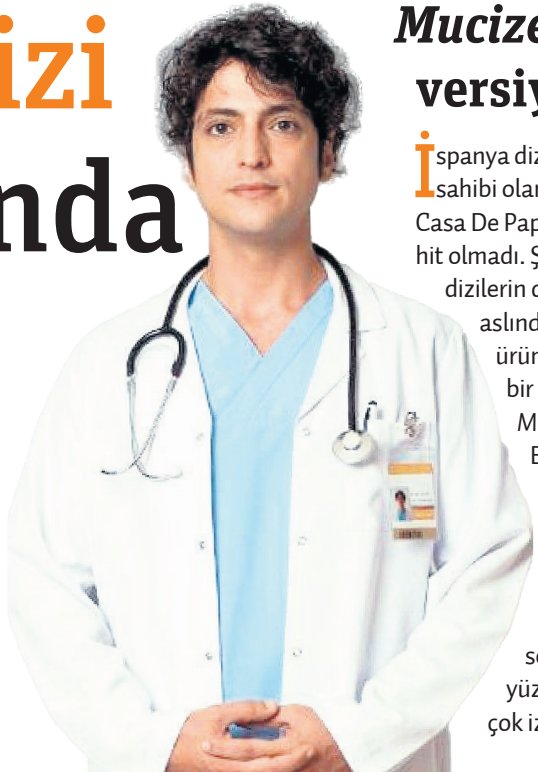
• İspanya'nın en büyük medya kuruluşlarından Atres Media bu dönemde Türk dizilerini prime time'da ve ana kanalında yayınlamaya başladı. Ve İspanya'da en çok seyredilen kanal oldu. İspanya ihracatımız en az dört kat arttı.

• Latin Amerika'da pandemi sürecinde Kadın dizisi ana kanalda ve prime time'da yayınlanmaya başladı. Ardından Kızım'ı şimdi de *Sadakatısız*'i yayınladılar. Kızım'ın izlenme oranları Türkiye'dekinin çok üstünde. İspanya'da *Mi Hija* adında yayınlandı

ve yüzde 25 share aldı. Kanalin izlenme ortalaması yüzde 13'tü.

• Yakın zamanda iki büyük dijital platform HBO Max ve Disney Plus, Türkiye'ye geliyor ama daha HBO Türkiye'ye girmeden Türk dizileri oraya gidiyor. HBO Max, Amerika'dan sonra Latin Amerika'da da açıldı. Latin Amerika'da yaptıkları ilk işlerden biri de Türk dizi kategorisi açmak oldu. Bu kategori için de 3 yıllığına bizimle (Madd Entertainment) anlaştı; 10 tane Türk dizisini kataloga koydu. Dizilerin isimleri *Mucize Doktor*, *Babil*, *Sadakatısız*, *Alev Alev*, *Sen Çal Kapımı*, *Menajerimi Ara*, *Kara Sevda*, *Kızım*, *Kadın*, *Baraj*. Bu anlaşma çok çok önemli. Türk dizilerinin sadece açık kanallar için değil dijital platformlar için de önemli bir ürün olduğunun ispatı. *Mucize Doktor* şu an HBO Max platformunda en çok izlenen dizi. Madd, Ay Yapım, Med Yapım ve MF Yapım markalarını HBO ile yan yana görmek gurur verici.

• Şahsiyet'in Türkiye'deki başarısının ardından, International Emmy Ödülleri'nde Haluk Bilginer'in ödül alması, dizimizin uluslararası tanınırlığını sağladı. Ve ilk Türk - Latin Amerika co-production iş modeline imza attık. Meksika'da çekilen ve *Asesino Del Olvido* adını alan dizim, HBO Max'te yayınlanmaya başladı bile. •

Mucize Doktor ABD versiyonunu geçti

İspanya dizi üretiminde dünyada söz sahibi olan önemli bir ülke. Evet; La Casa De Papel, Antena 3'te büyük bir hit olmadı. Şimdi aynı kanalda bizim dizilerin daha iyi sonuçlar alması aslında ne kadar önemli global bir ürüne sahip olduğumuzun güzel bir örneği. Bir başka örnek de *Mucize Doktor*'dan vereyim. Bir adaptasyon ve dizi Amerikan versiyonu ile adını duyurdu. Ama bugün bizim egemen olduğumuz pazarlarda Amerikan versiyonun çok üstünde izlenme sonuçları alıyor. Arjantin'de yüzde 60 izlenme payı ile en çok izlenen dizi oldu.

İLHAN KOMAN İLE 100 YIL HEYKEL SERGİSİ

14-25 Ekim 2021

Açılış: 14 Ekim 2021 Saat:18.00

Ziyaret Saatleri: 12.00 - 22.00

Bodrum Belediyesi Mausolos Sergi Salonu

Bodrum Belediyesi | Artemisia Sergi Salonu

İlhan Koman Hulda Teknesi

hulda festival

HAMLENİ YAP

SUCCESSION

YENİ SEZON 18 EKİM'DE
SADECE DIGITURK VE beIN CONNECT'TE

© 2021 Home Box Office, Inc. All Rights Reserved. HBO® and related channels and service marks are the property of Home Box Office, Inc.

